

அமரர்

கந்தையா பழனியாண்டி

அவர்களின்

சிவப்பேறு குறித்து வெளியிடப்பட்ட

நினைவுமலர்

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

அமரர்
கந்தையா பழனியாண்டி
அவர்களின் சிவபதப்பேறுகுறித்த

நீனைவு மலம்

அமரர் திரு கந்தையா பழனியாண்டி
அவர்களின் சீவப்பேறு குறித்த
நிகைவுமலர்

சமர்ப்பணம்

மனிதருள் மாணிக்கமாய் அன்பு நிறைந்த
பேரொளியாய் இன் சொல் பேசி
அன்புடன் எங்கள் வாழ்வில் ஒளி விளக்காய்
எம் எல்லோருக்கும் வழிகாட்டியாய்
கண்களை இமை காப்பது போல்
எம்மைக் காத்து வளர்த்து
உய்வித்து இவ்வுலகில்
தலை நிமிர்ந்து வாழ்வாங்கு வாழ வைத்த
எங்கள் குல தெய்வத்தின்
திருப்பாத மலர்களுக்கு இம் மலரைச்
சமாப்பிக்கின்றோம்

தோ
ற்
ற
ம்

1940

04

09

ம
றை
வு

2011

03

16

அமரர் திரு கந்தையா பழனியாண்டி

தித் வெண்பா

ஆண்டு விகிர்தி தனில் பங்குனி மாதமதில்
வளர்பிறை துவாதசியில் தூண்டு சுடர்
போலொளிர்ந்த பழனியாண்டி தன் பூதவூடல்
பரமணாடி சென்றார் என்றோது

அமரர்.கந்தையா பழனியாண்டி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

இலங்காபுரியின் சிகரமென விளங்கும் யாழ் நகரின் மருங்கே சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கும் கலைகளின் இருப்பிடமாகவும் வானுயர்ந்த கோபுரங்களைக் கொண்ட ஏழு ஆலயங்களையும் நீர்வளமும், நிலவளமும் செழித்த "ஏழாலை" ஊரில் மண் வளமும் செழித்திருப்பது இறைவன் தந்த கொடையே.

செம்மண் செறிந்த இவ்வூரில் மண்வளமும் விவசாயத்திற்குரியது இவ்வூரிலே நல்ல தம்பி வழித்தோன்றலாகிய கந்தையா சின்னப்பிள்ளை இயற்றிய இல்லறப்பயனாக 5 மொட்டுக்கள் உதித்தன.

குமாரசாமி, நடராசா, பொன்னுத்துரை, இரத்தினம், பழனியாண்டி என நாமகரணம் சூட்டப்பட்ட இம் மொட்டுக்களில் இறுதியாக உதயமானவரே இவ் சரித்திரத்தின் நாயகனாம்

பழனியாண்டி அவர்கள் குழந்தை செல்வமான பழனியாண்டியை ஈன்றெடுத்த பெற்றோர். சிறிது காலங்களிலே இவ்வுலகை விட்டு நீங்கினார். பெற்றோரை இழந்த பழனியாண்டி அண்ணமாரின் அரவணைப்பிலும் அண்ணி, மாரின் அன்பிலும் வளர்ந்து வந்தார். பாடசாலைப் பருவத்தை அடைந்த இவர் ஏழாலை முனியப்பர். அருளோடு ஏழாலை மகாவித்தியாலயத்தில் ஆரம்ப கல்வியை தொடங்கி அதே பாடசாலையில் உயர் கல்வியை முடித்தார். அதனோடு கல்வியை முற்றாக முடித்துக் கொண்டார்.

கல்வியை முடித்துக் கொண்ட இவர் உடன் பிறந்தவர்களுக்கு உதவியாக விவசாயம் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டார். இவரது அயராத உழைப்பையும் திருமண வயதையும் உணர்ந்த உடன்பிறந்தவர்கள். இவருக்கு மணம் முடித்து வைக்க எண்ணி கோண்டாவில் மேற்கை சேர்ந்த இராசையா இராசம்மா

தம்பதிகளின் இளையபுதல்வி சுபத்திரையை
1967ஆம் ஆண்டு மணம் முடித்து வைத்தனர்.

இளையோர் இருவரும் ஈருடல் ஒருயிராய்
அன்போடு இல்லறம் நடாத்தி வருகையிலே
சுதாகரன், சுதர்சினி, சுரேஸ்குமார், ரோகினி,
சுரேந்திரன், எனும் நன் மக்களை இல்லறப்
பயனாகப் பெற்று மகிழ்ந்தனர். மக்கள்
அனைவரையும் சீரும் சிறப்புமாக வளர்த்து
கல்வி அறிவையும், ஒழுக்கத்தையும் ஊட்டி
நாணிலத்து நற்பிரயைகளாக்கி மகிழ்ந்தனர்
மூத்த மகன் சுதாகரனை தனது மைத்துனர்
பஞ்சாட்சரம் கனகம்மா, தம்பதிகளின் மூத்த
மகள் தமயந்திக்கு மணம் முடித்து வைத்து
பிரவீன், பிரவீனா, பிரசன், ஆகிய
பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தனர். இரண்டாவது
மகளான சுதர்சினியை பஞ்சாட்சரம், கனகம்மா
தம்பதிகளின் மகன் இளங்குமரனுக்கு மணம்
முடித்து வைத்து யாதவன், யனாதன், யனுசன்,
ஆகிய பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தனர்.
மூன்றாவது மகன் சுரேஸ்குமாரை தனது

மைத்தனரான இராசலிங்கம் கனகேஸ்வரி தம்பதிகளின் மகளுக்கு ரெயிதாவுக்கு மணம் முடித்து சமிக்கா, அசானிகா ஆகிய பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தனர்.

நான்காவது மகள் ரோகினியை இணு விலைச் சேர்ந்த திருநாவுக்கரசு செல்வமலர் அவர்களின் மகன் உருத்திரகுமாருக்கு மணம் முடித்து வைத்து இலக்கியன் எனும் புதல்வனை பெற்றெடுத்தனர் ஐந்தாவது மகன் சுரேந்திரனை தனது இளைய மைத்துனர் அன்னலிங்கம் பரமேஸ்வரி தம்பதிகளின் மகள் நிராகினிக்கு மணம் முடித்து வைத்து பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு மகிழ்ந்தார். மனைவி மக்களுடன் தனது காலங்களை கழித்து வரும் வேளை கடந்த சில வருடங்காக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த அன்னார் கடந்த 16.03.2011 அன்று மனைவி மகள் அருகிலிருக்க இறைவனடி சேர்ந்தார்.

01. கடவுள் வாழ்த்து

கடவுளை நாம் ஏன் வணங்க வேண்டும்?

01. அகர முதல எழுத்துஎல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.
02. கற்றதனால் அய பயன்என்கொல்? வால்அறிவன் நல்தாள் தொழாஆர் எனின்.
03. மலர்மிசை ஏகினான் மாண்அடி சேர்ந்தார் நில மிசை நீடுவாழ் வார்.
04. வேண் டுதல் வேண் டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும் இடும்பை இல.
05. இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு
06. பொறிவாயில் ஐந்து அவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.
07. தனக்கு உவமை இல்லாதவன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.
08. அறஆழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் பிறஅழிநீந்தல் அரிது.
09. கோள்இல் பொறியில் குணம்இலவே எண் குணத்தான் தாளை வணங்காத்தலை.
10. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவன் அடிசேராதார்.

02. வான் சிறப்பு

மழையின் சிறப்பு

11. வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால் தான் அமிழ்தம் என்று உணரல் பாற்று.
12. துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி, துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயது உம் மழை.
13. விண்இன்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியன் உலகத்து உள் நின்று உடற்றும் பசி.
14. ஏரின் உழாஅர் உழவர், புயல் என்னும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்.
15. கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே எடுப்பதுஉம், எல்லாம் மழை.
16. விசம்பின் துளி வீழின் அல்லாமல் மற்று ஆங்கே பசும்புல் தலை காண்பு அரிது.
17. நெடுங்கடலும் கடலும் தன் நீர்மை குன்றும், தடிந்து எழிலி தான் நல்காலு ஆகிவிடின்.
18. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது, வானம் வறக்குமேல், வானோார்க்கும் ஈண்டு.
19. தானம், தவம் இரண்டும் தாங்கா வியன் உலகம் வானம் வழங்காது எனின்.
20. நீர் இன்று அமையாது உலகு எனின் யார் யார்க்கும் வான் இன்று அமையாது ஒழுக்கு.

03. நீத்தார் பெருமை

துறவிகள் பெருமை

21. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு.
22. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டற்று
23. இருமை வகை தெரிந்து ஈண்டு அறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று, உலகு.
24. உரன் என்னும் தோட்டியான், ஓர் ஐந்தும் காப்பான்
வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து.
25. ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல், அகல் விசும்புளார்
கோமான் இந்திரனே சாலும் சரி.
26. செயற்கு அரிய செய்வார் பெரியர்;
செயற்கு அரிய செய்கலாதார்.
27. சுவை, ஒளி, உறு, ஓசை, நாற்றம், என்று ஐந்தின்
வகை தெரிவான் கட்டே உலகு.
28. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறை மொழி காட்டிவிடும்.
29. குணம் என்றும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி
கணம் ஏயம், காத்தல் அரிது.
30. அந் தணர் என்போர் அறவோர் - மற்று
எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான்.

04. அறன் வலியுறுத்தல்

அறத்தின் சிறப்பை வற்புறுத்தல்

31. சிறப்பு ஈனும்; செல்வமும் ஈனும்; அறத்தின் ஆக்கம் எவனோ, உயிர்க்கு?
32. அறத்தின் ஊஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை; அதனை மறத்தலின் ஊங்கு இல்லை கேடு.
33. ஒல்லும் வகையான், அறவினை, ஓவாதே, செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல்.
34. மனத்துக்கண் மாசு இலன்ஆதல், அனைத்து அறன்; ஆகுலநீர், பிற.
35. அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச் சொல், நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்.
36. 'அன்று அறிவாம்' என்னாது, அறம் செய்க; மற்று அது பொன்றுங்கால், பொன்றாத்துணை.
37. அறத்து ஆறு இது' எனவேண்டா; சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தானிடை.
38. வீழ்நாள் படாஅமை நன்று ஆற்றின், அஃது ஒருவன் வாழ் நாள் வழி அடைக்கும் கல்.
39. அறத்தான் வருவதே இன்பம்; மற்றும் எல்லாம் புறத்த; புகழும் இல.
40. செயற்பாலது ஓரும் அறனே; ஒருவற்கு உயற்பாலது ஓரும் பழி.

05. இல்வாழ்க்கை

குடும்ப வாழ்வு (கணவன் கடமை)

41. இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்பு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை.
42. துறந்தார்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும், இறந்தார்க்கும் இல்வாழ்வான் என்பான் துணை.
43. தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தான் என்று ஆங்கு ஐம்புலத்து ஆறு ஓம்பல் தலை.
44. பழி அஞ்சிப்பாத்து ஊண் உடைத்தாயின், வாழ்க்கை வழி எஞ்சல், எஞ்ஞானறும் இல்.
45. அன்பும் அறனும் உடைத்து ஆயின், இல் வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது.
46. அறத்து ஆற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின், புறத்து ஆற்றில் போடியப் பெறுவது எவன்?
47. இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான் முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.
48. ஆற்றின் ஒழுக்கி, அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து.
49. அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை; அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல் ஆயின் நன்று.
50. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

06. வாழ்க்கைத் துணைநலம்

மனைவியின் பண்பும், கடமையும்

51. மனைத்தக்க மாண்பு உடையன் ஆகி, தற்கொண்டான் வளத்தக்கான் வாழ்க்கைத் துணை.
52. மனை மாட்சி இல்லாள் கண்இல் ஆயின், வாழ்க்கை எனை மாட்சித்து ஆயினும் இல்.
53. இல்லது என்? இல்லவள் மாண்பு ஆனால், உள்ளத்து என்? இல்லவள் மாணாக்கடை.
54. பெண்ணில் பெருந்தக்க யாஉள்? கற்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்.
55. தெய்வம் தொழாஅள், கொழுநன் தொழுது எழுவான் 'பெய்' என, பெய்யும் மழை.
56. தற்காத்து, தற்கொண்டாற் பேணி, தகைசான்ற சொற்காத்து, சோர்வு இலாள் பெண்.
57. சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்? மகளிர் நிறை காக்கும் காப்பே தலை.
58. பெற்றான் பெறின் பெறுவர், பெண்டிர், பெருஞ் சிறப்புப் புத்தேளிர் வாழும் உலகு.
59. புகழ் புரிந்த இல் இலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார் முன் ஏறு போல் பீடுநடை.
60. 'மங்கலம்' என்ப, மனைமாட்சி; மற்று அதன் நன்கலம் நன் மக்கட்பேறு.

07. மக்கட்பேறு

நல் மக்களைப் பெறும் சிறப்பு

61. பெறும்அவற்றுள் யாம் அறிவது இல்லை, அறிவு அறிந்த மக்கட்பேறு அல்லபிற.
62. எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா, பழி பிறங்காப் பண்புடை மக்கட் பெறின்.
63. தம் பொருள் என்பதம் மக்கள்; அவர் பொருள் தம் தம் வினையான் வரும்.
64. அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே, தம் மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ்.
65. மக்கள் மெய் தீண்டல் உடற்கு இன்பம்; மற்று அவர் சொல்கேட்டல் இன்பம், செவிக்கு.
66. குழல் இனிது; யாழ் இனிது என்பதம் மக்கள் மழலைச் சொல்கேளாதவர்.
67. தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல்.
68. தம்மின் தம் மக்கள் அறிவுடைமை மா நிலத்து மன் உயிர்க்கு எல்லாம் இனிது.
69. ஈன்ற பொழுதின் பெரிது உவக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்.
70. மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி, இவன் தந்தை என் நோற்றான் கொல்! எனும் சொல்.

08. அன்புடைமை

அனைவரிடத்தும் அன்பாய் இருத்தல்

71. அன்பிற்கும் உண்டோ, அடைக்கும் தாழ்? ஆர்வலர் புன் கணீர் பூசல் தரும்.
72. அன்பு இலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர்; அன்பு உடையார் என்பும் உரியர், பிறர்க்கு.
73. அன்போடு இலையந்த வழக்கு என்ப ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இலையந்த தொடர்பு.
74. அன்பு ஈனும் ஆர்வம் உடைமை; அது ஈனும் நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு.
75. அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப வையகத்து இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு.
76. ஆறத்திற்கு அன்பு சார்பு என்ப, அறியார்; மறத்திற்கும் அஃதே துணை.
77. என்பு இல்அதனை வெயில் போலக் காயுமே அன்பு இல்அதனை அறம்.
78. அன்பு அகத்து இல்லா உயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண் வற்றல்மரம் தளிர்ந்தற்று.
79. புறத்து உறுப்பு எல்லாம் எவன் செய்யும் யாக்கை அகத்து உறுப்பு அன்பு இல்அவர்க்கு?
80. அன்பின் வழியது உயிர்நிலை; அஃது இலார்க்கு என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு.

09. விருந்தோம்பல

வீடு தேடிவரும் விருந்தினரை உபசரித்தல்

81. இருந்து ஓம்பி இல் வாழ்வது எல்லாம் விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.
82. விருந்து புறத்ததாத்தான் உண்டல், சாவா மருந்து எனினும், வேண்டற்பாற்று அன்று.
83. வரு விருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை பரு வந்து பாழ்படுதல் இன்று.
84. அகன் அமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகன் அமர்ந்து நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்.
85. வித்தும் இடல் வேண்டும் கொல்லோ விருந்து ஓம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம்?
86. செல்விருந்து ஓம்பி, வருவிருந்து பார்த்திருப்பான் நல்விருந்து வானத்தவர்க்கு.
87. இனைத் துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை விருந்தின் துணைத்துணை வேள்விப்பயன்.
88. பரிந்து ஓம்பி, பற்று அற்றேம், என்பர் விருந்து ஓம்பி வேள்விதலைப்படாதார்.
89. உடைமையுள் இன்மை விருந்து ஓம்பல் ஓம்பா மடமை; மடவார் கண் உண்டு.
90. மோப்பக் குழையும், அனிச்சம்; முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும், விருந்து.

10. இனியவை கூறல்

இனிய சொற்களைச் சொல்லுதல்

91. இன் சொலால் ஈரம் அளைஇ, படிறு இலவாம்
செம் பொருள் கண்டார் வாய்ச்சொல்.
92. அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகன் அமர்ந்து
இன் சொலன் ஆகப்பெறின்.
93. முகத்தால் அமர்ந்து, இனிது நோக்கி அகத்தால்
ஆம் இன் சொலினதே அறம்
94. துன்புறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறாஉம் இன்சொலவர்க்கு.
95. பணிவு உடையன், இன் சொலன் ஆதல்
ஒருவற்கு அணி; அல்ல, மற்றுப் பிற.
96. அல்லவைதேய அறம் பெருகும் நல்லவை
நாடி, இனிய சொலின்.
97. நயன் ஈன்று நன்றிபயக்கும் பயன் ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.
98. சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பம் தரும்.
99. இன் சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான்
எவன்கொலோ வன்சொல் வழங்குவது.
100. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனி இருப்பக்காய் கவர்ந்தற்று.

11. செய்ந்நன்றி அறிதல்

பிறர் செய்த நன்மையை - உதவியை மறவாமல் வாழ்தல்

101. செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது.
102. காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிது எனினும்,
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.
103. பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின்
நன்மை கடலின் பெரிது.
104. தினைத் துணை நன்றி செயினும், பனைத்
துணையாக் கொள்வர் பயன் தெரிவார்.
- 105 உதவி வரைத்து அன்று, உதவி; உதவி
செயப்பட்டார் சால் பின் வரைத்து.
106. மறவற்க, மாசு அற்றார் கேண்மை! துறவற்க,
துன்பத்துள் துப்பு ஆயார் நட்பு!
107. எழுமை எழு பிறப்பும் உள்ளுவர் தம்கண்
விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு.
108. நன்றி மறப்பது நன்று அன்று; நன்று அல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று.
109. கொன்று அன்ன இன்னா செயினும், அவர் செய்த
ஒன்று நன்று உள்ளக் கெடும்.
- 110 எந் நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம்
உய்வு இல்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

12. நடுவு நிலைமை

அனைவரையும் சமமாகக் கருதும் மனச்செம்மை

111. தகுதி என ஒன்றும் நன்றே-பகுதியான்
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின்.
112. செப்பம் உடையவன் ஆக்கம் சிதைவு இன்றி,
எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து.
113. நன்றே தரினும், நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழியவிடல்!
114. தக்கார் அகவுஇலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தால் காணப்படும்.
115. கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல; நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி.
116. 'கெடுவல்யான்' என்பது அறிக தன் நெஞ்சம்
நடுவு ஒரீஇ, அல்ல செயின்.
117. கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.
118. சமன் செய்து சீர் தூக்கும் கோல்போல் அமைந்து
ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி.
119. சோல் கோட்டம் இல்லது, செப்பம் ஒருதலையா
உள் கோட்டம் இன்மைபெறின்.
120. வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தமபோல் செயின்.

13. அடக்கமுடைமை

மனம், மொழி, மெய் ஆகிய மூன்றையும்

தீயவழியில் செல்லாமல் அடக்கி ஆளுதல்

121. அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்; அடங்காமை
ஆர் இருள் உய்த்துவிடும்.
122. காக்க பொருளா அடக்கத்தை -ஆக்கம்
அதனின் ஊங்குஇல்லை உயிர்க்கு!
123. செறிவு அறிந்து சீர்மைபயக்கும் அறிவு அறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்.
124. நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது.
125. எல்லார்க்கும் நன்று ஆம், பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.
126. ஒருமையுள், ஆமைபோல், ஐந்து அடக்கல்
ஆற்றின் எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.
127. யாகாவார் ஆயினும் நா காக்க; காவாக்கால்
சோகாப்பார், சொல் இழுக்குப் பட்டு.
128. ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்
நன்று ஆகாது ஆகிவிடும்.
129. தீயினால் சுட்டபுண் உள் ஆறும்; ஆறாதே
நாவினால் சுட்டவடு.
130. கதம் காத்து, கற்று, அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும், ஆற்றின் நுழைந்து.

14. ஒழுக்கமுடைமை

அற வாழ்வைக் கடைப்பிடித்தல்

131. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான், ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப்படும்.
132. பரிந்து ஓம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்து ஓம்பித்
தேரினும், அஃதே துணை!
133. ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை; இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
134. மறப்பினும், ஒத்துக்கொளல் ஆகும்; பார்ப்பான்
பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும்.
135. அழுக்காறு உடையான் கண் ஆக்கம் போன்று
இல்லை ஒழுக்கம் இலான் கண் உயர்வு.
136. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.
137. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர், மேன்மை; இழுக்கத்தின்
எய்துவர், எய்தாப்பழி.
138. நன்றிக்குவித்து ஆகும், நல் ஒழுக்கம்; தீ ஒழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.
139. ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும், வாயால் சொல்லல்.
140. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல், பல கற்றும்,
கல்லார் அறிவிலாதார்.

15. பிறன் இல் விழையாமை

அயலான் மனைவியை அடைய விரும்பாமை

141. பிறன் பொருளாள் பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை ஞாலத்து அறம், பொருள் கண்டார் கண் இல்.
142. அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம், பிறன்கடை நின்றாரின், பேதையார் இல்.
143. விளிந்தாரின் வேறு அல்லர் மன்ற தெளிந்தார்இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார்.
144. எனைத் துணையர் ஆயினும் என்னாம் தினைத்துணையும் தேரான், பிறன் இல் புகல்?
145. 'எளிது' என இல் இறப்பான் எய்தும் எஞ்ஞான்றும் விளியாது நிற்கும் பழி.
146. புகை, பாவம், அச்சம், பழி என நான்கும் இகவா ஆம் இல் இறப்பான் கண்.
147. அறன் இயலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறன் இயலாள் பெண்மை நயவாதவன்.
148. பிறன் மனை நோக்காத பேர் ஆண்மை சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றோ? ஆன்ற ஒழுக்கு.
149. நலக்கு உரியார் யார்? ஏனின், நாம நீர் வைப்பில் பிறற்கு உரியாள் தோள் தோயாதார்.
150. அறன் வரையான், அல்ல செயினும், பிறன் வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று.

16. பொறை உடைமை

பொறுமைக் குணமும், பொறுத்தல் பண்பும்

151. இகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல, தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.
152. பொறுத்தல், இறப்பினை என்றும்; அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று.
153. இன் மையுள் இன்மை விருந்து ஓரால்;
வன்மையுள் வன்ம மடவார்ப் பொறை.
154. நிறை உடைமை நீங்காமை வேண்டின், பொறை
உடைமை போற்றி ஒழுக்க்படும்.
155. ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே; வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து.
156. ஒறுத்தார்க்கு ஒரு நாளை இன்பம்;
பொறுத்தார்க்குப் பொன்றும் துணையும் புகழ்.
157. திறன் அல்ல தன் பிறர் செய்யினும், நோநொந்து
அறன் அல்ல செய்யாமை நன்று.
158. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம் தம்
தகுதியான் வென்று விடல்!
159. துறத்தாரன் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச் சொல் நோற்கிற்பவர்.
160. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர் சொல்லும்
இன்னாச் சொல் நோற்பாரின் பின்.

17. அழக்காறாமை

பொறாமை கொள்ளாதிருத்தல்

161. ஒழுக்கு ஆறாக் கொள்க ஒருவன் தன் நெஞ்சத்து
அழக்காறு இலாத இயல்பு!
162. விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை யார்
மாட்டும் அழக்காற்றின் அன்மை பெறின்.
163. அறன், ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறன்
ஆக்கம் பேணாது அழக்கறுப்பான்.
164. அழக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்கு
ஆற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.
165. அழக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும் ஒன்றார்
வழக்கியும் கேடு ஈன்பது.
166. கொடுப்பது அழக்கறுப்பான் சுற்றம்
உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும்.
167. அவ்வித்து அழக்காறு உடையானைச்
செய்யவன் தவ்வையைக் காட்டி விடும்.
168. அழக்காறு என ஒரு பாவி திருச் செற்று
தீயுழி உயிர்த்து விடும்.
169. அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும், செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப்படும்.
170. அழக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை; அஃது
இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல்.

18. வெஃகாமை

பிறர் பொருளை அயகரிக்க நினைக்காமை

171. நடுவு இன்றி நன் பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றி,
குற்றமும் ஆங்கே தரும்.
172. படு பயன் வெஃகி, பழிப்படுவு செய்யார்
நடுவு அன்மை நாணுபவர்.
173. சிற்றின்பம் வெஃகி, அறன் அல்ல செய்யாரே
மற்று இன்பம் வேண்டுபவர்.
174. 'இலம்' என்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம் வென்ற
புன்மை இல் காட்சியவர்.
175. அஃகி அகன்ற அறிவு என் ஆம் யார் மாட்டும்
வெஃகி, வெறிய செயின்?
176. அருள் வெஃகி, ஆறின் கண் நின்றான், பொருள்
வெஃகிப் பொல்லாத சூழ, கெடும்.
177. வேண்டற்க, வெஃகி ஆம் ஆக்கம் விளைவயின்
மாண்டற்கு அரிது ஆம் பயன்.
178. 'அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாது?' எனின்
வெஃகாமை வேண்டும் பிறன் கைப் பொருள்.
179. அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவு உடையார் சேரும்
திறன் அறிந்து ஆங்கே திரு.
180. இறல் ஈனும், எண்ணாது வெஃகின், விறல் ஈனும்
வேண்டாமை என்னும் செருக்கு.

19. புறம் கூறாமை

காணாத பொழுது பிறவரை இகழ்ந்து பேசாமை

181. அறன் கூறான், அல்ல செயினும், ஒருவன்
புறன் கூறான் என்றல் இனிது.
182. அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறன் அழிஇப் பொய்த்து நகை.
183. புறம் கூறிப்பொய்த்து, உயிர் வாழ்தலின், சாதல்
அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும்.
184. கண் நின்று, கண் அறச் சொல்லினும்,
சொல்லற்க முன் இன்றுபின் நோக்காச் சொல்.
185. அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறம்
சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும்.
186. பிறன் பழி கூறுவான் தன் பழியுள்ளும்
திறன் தெரிந்து கூறப்படும்.
187. பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர், நகச்சொல்லி
நட்பு ஆடல் தேற்றாதவர்.
188. துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்,
என்னை கொல், ஏதிலார் மாட்டு?
189. அறன் நோக்கி ஆற்றும் கொல் வையம் புறன்
நோக்கிப் புன் சொல் உரைப்பான் பொறை?
190. ஏதிலார் குற்றம் போல் தம் குற்றம் காண்கிற்பின்
தீது உண்டோ, மன்னும் உயிர்க்கு?

20. பயன் இல சொல்லாமை

பயன் தராத சொற்களைச் சொல்லாமை

191. பல்லார் முனியப் பயன் இல சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப்படும்.
192. பயன் இல பல்லார்முன் சொல்லல், நயன் இல
நட்டார் கண் செய்தலின், தீது.
193. நயன் இலன் என்பது சொல்லும் பயன் இல
பாரித்து உரைக்கும் உரை.
194. நயன் சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன் சாராப்
பண்பு இல் சொல் பல்லார் அகத்து.
195. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயன் இல
நீர்ம உடையார் சொலின்.
196. பயன் இல் சொல் பாராட்டுவானை மகன் ஏனல்!
மக்கட் பதடி எனல்!
197. நயன் இல சொல்லினும் சொல்லுக! சான்றோர்
பயன் இல சொல்லாமை நன்று.
198. அரும் பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும் பயன் இல்லாத சொல்.
199. பொருள் தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சோல்லார்
மருள் தீர்ந்த மாக அறு காட்சியவர்.
200. சொல்லுக, சொல்லின் பயன் உடைய! சொல்லற்க,
சொல்லில் பயன் இலாச் சொல்!

21. தீவினை அச்சம்

தீய செயல்களைச் செய்ய அஞ்சுதல்

201. தீவினையார் அஞ்சார்; விழுமியார் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னும் செருக்கு.
202. தீயவை தீய பயத்தலால், தீயவை
தீயினும் அஞ்சப்படும்.
203. அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப தீய
செறுவார்க்கும் செய்யாவிடல்.
204. மறந்தும் பிறன் கேடு சூழற்க! சூழின்
அறம் சூழும், சூழ்ந்தவன் கேடு.
205. 'இலன்' என்று தீயவை செய்யற்க! செய்யின்
இலன் ஆகும், மற்றும் பெயர்த்து.
206. தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை அடல் வேண்டாதான்.
207. எனைப் பகை உற்றாரும் உய்வர்; வினைப் பகை
வீயாது, பின் சென்று அடும்.
208. தீயவை செய்தார் கெடுதல், நிழல் தன்னை
வீயாது, அடி உறைந்தற்று.
209. தன்னைத்தான் காதலன் ஆயின், எனைத்து ஒன்றும்
துன்னற்க, தீவினைப்பால்!
210. அருங் கேடன் என்பது அறிக மருங்கு ஓடித்
தீவினை செய்யான் எனின்.

22. ஒப்புரவறிதல்

உலக நன்மை அறிந்து, உதவி புரிதல்

211. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என் ஆற்றும் கொல்லோ உலகு.
212. தாள் ஆற்றித் தந்த பொருள்எல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு.
213. புத்தேள் உலகத்தும் ஈண்டும் பெறல் அரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற.
214. ஒத்தது அறிவான் உயிர் வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப்படும்.
215. உளருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகுஅவாம்
பேரறி வாளன் திரு.
- 216 .பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்துஅற்றால் செல்வம்
நயன்உடையான்கண் படின.
- 217 .மருந்தாகித் தப்பா மரத்துஅற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கண் படின.
- 218 .இடன்இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்
கடன்அறி காட்சியவர்.
219. நயன்உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் செய்யும் நீர்
செய்யாது அமைகலா ஆறு.
220. ஒப்புரவினால்வரும் கேடுஎனில் அஃது ஒருவன்
விற்றுக்கோள் தக்கது உடைத்து.

23. ஈகை

கேட்ட பின்னர் பிறருக்குக் கொடுத்தல்

221. வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை; மற்று எல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர்து உடைத்து.
222. 'நல்லாது' எனினும், கொளல்தீது; 'மேல் உலகம்
இல்' எனினும், ஈதலே நன்று.
223. இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலன் உடையான் கண்ணே உள.
224. இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன் முகம் காணும் அளவு.
225. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல்; அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்.
226. அற்றார் அழிபசிதீர்த்தல் அஃது ஒருவன்
பெற்றான் பொருள் வைப்பு உழி.
227. பாத்து உணர் மரீஇயவனைப் பசிஎன்னும்
தீப்பிணி தண்டல் அரிது.
228. ஈத்து உவக்கும் இன்பம் அறியார் கொல் தாம்
உடைமை வைத்து இழக்கும் வன்கணவர்?
229. இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழர் உணல்.
230. சாதலின் இன்னாதது இல்லை; இனிது, அது உம்
ஈதல் இயையாக்கடை.

24. புகழ்

புகழோடு வாழ்தல்

231. ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அது அல்லது
உனதியம் இல்லை, உயிர்க்கு.
232. உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கு
ஒன்று ஈவார் மேல் நிற்கும் புகழ்.
233. ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழ் அல்லால்,
போற்றாது, புத்தேள் உலகு.
234. நில வரை நீள் புகழ் ஆற்றின், புலவரைப்
போற்றாது, புத்தேள் உலகு.
235. நத்தம் போல் கேடும், உளதாகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது.
236. தோன்றில் புகழோடு தோன்றுக! அஃது இலார்
தோன்றலில் தோன்றாமை நன்று.
237. புகழ்பட வாராதார் தம் நோவார், தம்மை
இகழ்வாரை நோவது எவன்?
238. 'வசை' என்ப, வையத்தார்க்கு எல்லாம் 'இசை'
என்னும் எச்சம் பெறா அவிடின.
239. வசை இலா வண் பயன் குன்றும் இசை இலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.
240. வசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார்; இசை ஒழிய
வாழ்வாரே வாழாதவர்.

25. அருள் உடைமை

எல்லா உயிர்களிடத்தும் இரக்கம் காட்டல்

241. அருட் செல்வம், செல்வத்துள் செல்வம்; பொருட்

செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள.

242. நல் ஆற்றால் நாடி அருள் ஆள்க! பல் ஆற்றால்

தேரினும் அஃதே துணை.

243. அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை, இருள்

சேர்ந்த இன்னா உலகம் புகல்.

244. 'மன் உயிர் ஓம்பி, அருள் ஆள்வாற்கு இல்' என்ப

தன் உயிர் அஞ்சும் வினை.

245. அல்லல், அருள் ஆள்வார்க்கு இல்லை; வழி

வழங்கும் மல்லல் மா ஞாலம் கரி.

246. 'பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார்' என்பர் அருள்

நீங்கி அல்லவை செய்து ஒழுகுவார்.

247. அருள் இல்லார்க்கு அவ் உலகம் இல்லை,

பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகியாங்கு.

248. பொருள் அற்றார் பூப்பர் ஒருகால்; அருள் அற்றார்

அற்றார் மற்று ஆதல் அரிது.

249. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால்

தேரின் அருளாதான் செய்யும் அறம்.

250. வலியார் முன் தன்னை நினைக்க தான் தன்னின்

மெலியார் மேல் செல்லும் இடத்து.

26. புலால் மறுத்தல்

ஊன் (மாயிசம்) உண்பதை ஒழித்தல்

251. தன் ஊன் பெருக்கத்திற்கு தான் பிறிது ஊன் உண்பான் எங்ஙனம் ஆளும் அருள்.

252. பொருள் ஆட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை; அருள் ஆட்சி ஆங்கு இல்லை, ஊன் தின்பவர்க்கு.

253. படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்று ஊக்காது ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார் மனம்.

254. 'அருள் அல்லது, யாது? எனின், கொல்லாமை, கோறல்; பொருள் அல்லது, அவ் ஊன் தினல்.

255. உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை; ஊன் உண்ண அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு.

256. தினற் பொருட்டால் கொல்லாது உலகு எனின், யாரும் விலைப் பொருட்டால் ஊன் தருவார் இல்.

257. உண்ணாமை வேண்டும், புலாஅல் பிறிது ஒன்றன் புண்; அது உணர்வார்ப் பெறின்.

258. செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார், உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்

259. அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின், ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணாமை நன்று.

260. கொல்லான், புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி, எல்லா உயிரும் தொழும்.

27. தவம்

துன்பத்தைத் தாங்கிப் பிறரைப் பேணுதல்

261. உற்ற நோய் நோன்றல், உயிர்க்கு உறு கண்
செய்யாமை அற்றே தவத்திற்கு உரு.

262. தவமும் தவம் உடையார்க்கு ஆகும்; அவம்,
அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது.

263. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி, மறந்தார் கொல்
மற்றையவர்கள், தவம்!

264. ஒன்னார்த் தெறலும், உவந்தாரை ஆக்கலும்,
எண்ணின், தவத்தான் வரும்.

265. வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலான், செய்தவம்
ஈண்டு முயலப்படும்.

266. தவம் செய்வார் தம் கருமம் செய்வார் மற்று
அல்லார் அவம் செய்வார், ஆசையுள் பட்டு.

267. சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம்
சுடச் சுட நோற்கிற்பவர்க்கு.

268. தன் உயிர் தான் அறப் பெற்றானை ஏனைய
மன் உயிர் எல்லாம் தொழும்.

269. கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு.

270. இலர்பலர் ஆகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர்; பலர் நோலாதவர்.

28. கூடா ஒழுக்கம்

துறவிகளுக்குத் தகாத தீ ஒழுக்கம்

- 271.வஞ்சமனத்தான் படிற்று ஒழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும்.
- 272.வான் உயர் தோற்றம் எவன் செய்யும் தன்
நெஞ்சம் தான் அறிகுற்றப்படின?
- 273.வலி இல் நிலையாமையான் வல் உருவம்
பெற்றம் புலியின் தோல் போர்த்து மேய்ந்தற்று.
- 274.தவம் மறைந்து, அல்லவை செய்தல், புதல்
மறைந்து வேட்டுவன் புள் சிமிழ்த்தற்று.
- 275.பற்று அற்றேம்' என்பார் படிற்று ஒழுக்கம், 'ஏற்று!
ஏற்று! என்று ஏதம் பலவும் தரும்.
- 276.நெஞ்சின் துறவார், துறந்தார் போல் வஞ்சித்து,
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.
- 277.புறம் குன்றி கண்டனையரேனும், அகம் குன்றி
மூக்கில் கரியார் உடைத்து.
- 278.மனத்தது மாக ஆக, மாண்டார் நீர் ஆடி
மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர்.
- 279.கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விது ஆங்கு
அன்ன வினை படு பாலால் கொளல்.
- 280.மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின.

29. கள்ளாமை

பிறர் பொருளை வஞ்சிக்கக் கருதாமை

- 281.எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்து
ஒன்றும் கள்ளாமை காக்க தன் நெஞ்சு.
- 282.உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே; 'பிறன் பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம்' எனல்.
- 283.களவினால் ஆகிய ஆக்கம், அளவு இறந்து
ஆவதுபோல, கெடும்.
- 284 .களவின்கண் கன்றிய காதல் விளைவின் கண்
வீயா விழுமம் தரும்.
- 285.அருள் கருதி அன்புடையர் ஆதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல்.
- 286.அளவின் கண் நின்று ஒழுகலாற்றார் களவின்
கண் கன்றிய காதலவர்.
287. களவு என்னும் கார் அறிவு ஆண்மை அளவு
என்னும் ஆற்றல் புரிந்தார் கண் இல்.
- 288.அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல, நிற்கும்
களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு.
- 289 .அளவு அல்ல செய்து ஆங்கே வீவர், களவு அல்ல
மற்றைய தேற்றாதவர்.
290. கள்வார்க்குத் தள்ளும், உயர்நிலை;கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தேள் உலகு.

30. வாய்மை

உண்மை பேசுதல்

291.வாய்மை எனப்படுவது யாது?' எனின், யாது
ஒன்றும் தீமை இலாத சொல்லல்.

292 .பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின்.

293 .தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க; பொய்த்த பின்
தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

294 .உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின், உல
கத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்ளன்.

295.மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத் தொடு
தானம் செய்வாரின் தலை.

296 .பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை; எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும்.

297 .பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின், அறம் பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

298.புறம் தூய்மை நீரால் அமையும்; அகம்
தூய்மை வாய்மையால் காணப்படும்.

299.எல்லா விளக்கும் விளக்க அல்ல; சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

300.யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள், இல்லை எனைத்து
ஒன்று வாய்மையின் நல்லபிற.

31. வெகுளாமை

கோபம் கொள்ளாமை

- 301.செல் இடத்துக் காப்பான் சினம் காப்பான்; அல்
இடத்து காக்கின் என்? காவாக்கால் என்?
- 302.செல்லா இடத்துச் சினம் தீது; செல் இடத்தும்
இல், அதனின் தீய பிற.
- 303.மறத்தல், வெகுளியை யார் மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும்.
- 304.நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற?
- 305.தன்னைத்தான் காக்கின், சினம் காக்க! காவா
க்கால், தன்னையே கொல்லும் சினம்.
- 306.சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனம்
என்னும் ஏமப் புணையைச் சுடும்.
307. சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று.
- 308.இணர் ஏரிதோய்வன்ன இன்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.
309. உள்ளியது எல்லாம் உடன்பய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின்.
- 310.இறந்தார் இறந்தார் அனையர்; சினத்தை
துறந்தார் துறந்தார் துணை.

32. இன்னா செய்யாமை

யாருக்கும் தீங்கு செய்யாமை

311. சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும், பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்.
312. கறுத்து இன்னா செய்த அக்கண்ணும் மறுத்து இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்.
313. செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின், உய்யா விழுமம் தரும்.
314. இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண நல் நயம் செய்து விடல்.
315. அறிவினால் ஆகுவது உண்டோ பிறிதின்றோய் தன் நோய்போல் போற்றாக்கடை.
316. இன்னா எத்தான் உணர்ந்தவை, துன்னாமை வண்டும் பிறன் கண் செயல்.
317. எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தான்மாணா செய்யாமை தலை.
318. தன் உயிர்க்கு இன்னாமை தான் அறிவான் என்கொலோ மன் உயிர்க்கு இன்னா செயல்?
319. பிறர்க்கு இன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கு இன்னா பிற்பகல் தாமே வரும்.
320. நோய் எல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாம்; நோய் செய்யார் நோய் இன்மை வேண்டுபவர்.

33. கொல்லாமை

எந்த உயிரையும் கொல்லாதிருத்தல்

321. அறவினை யாது?' எனின், கொல்லாமை; கோறல்
பிறவினை எல்லாம் தரும்.
322. புகுத்து உண்டு, பல் உயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை.
323. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை; மற்று அதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.
324. நல்லாறு எனப்படுவது யாது? எனின் யாது
ஒன்றும் கொல்லாமைகூழும் நெறி.
325. நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம், கொலை
அஞ்சிக் கொல்லாமைகூழும் நெறி.
326. கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்
நாள் மேல் செல்லாது, உயிர் உண்ணும் கூற்று.
327. தன் உயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான் பிறிது
இன் உயிர் நீக்கும் வினை!
- 328 நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும்
சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை.
329. கொலை வினையர் ஆகிய மாக்கள் புலை
வினையர், புன்மை தெரிவார் அகத்து.
330. உயிர் உடம்பின் நீக்கியார்' என்ப செயிர் உடம்
பின் செல்லாத்தீ வாழ்க்கையவர்.

34. நிலையாயை

உலக வாழ்வின் நிலையற்ற தன்மை

331. நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும்
புல்லறிவு ஆண்மை கடை.
332. கூத்தாட்டு அவைக் குழாத் தற்றே, பெருஞ்
செல்வம், போக்கும், அது விளிந்தற்று.
333. அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்; அது பெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல்.
334. நாள் என ஒன்று போல் காட்டி, உயிர், ஈரும்
வாள் அது உணர்வார்ப் பெறின்.
335. நாச் செற்று, விக்குள் மேல்வாராமுன், நல்வினை
மேற் சென்று செய்யப்படும்.
336. 'நெரு நல் உளன் ஒருவன்; இன்று இல்லை'
என்னும் பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு.
337. ஒரு பொழுதும் வாழ்வது அறியார், கருதுப
கோடியும் அல்ல, பல.
338. குடம்பை தனித்து ஒழியப்புள் பறந் தற்றே
உடம்போடு உயிரிடை நட்பு.
339. உறங்குவது போலும் சாக்காடு; உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.
340. புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்
பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு!

35. துறவு

உலக வாழ்வைத் துறத்தல்

341. யாதனின் யாதனின் நீங்கியான், நோதல்

அதனின் அதனின் இலன்.

342. வேண்டின், உண்டாகத் துறக்க; துறந்தபின்

ண்டு இயற்பால பல.

343. அடல் வேண்டும், ஐந்தன் புலத்தை; விடல்

வேண்டும், வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.

344. இயல்பு ஆகும், நோன்பிற்கு ஒன்று இன்மை;

உடைமை மயல் ஆகும் மற்றும் பெயர்த்து.

345. மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன் கொல்? பிறப்பு

அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை.

346. 'யான்', 'எனது' என்னும் செருக்கு அறுப்பான்

வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்.

347. பற்றி விடாஅ, இடும்பைகள் பற்றினைப்

பற்றி, விடாஅ தவர்க்கு.

348. தலைப்பட்டார், தீரத் துறந்தார், மயங்கி

வலைப்பட்டார், மற்றையவர்.

349. பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும்;

மற்று நிலையாமை காணப்படும்.

350. பற்றுக, பற்று அற்றான் பற்றினை; அப்

பற்றைப் பற்றுக, பற்று விடற்கு.

36. மெய் உணர்தல்

இறைவனை (உண்மையை) உணர்தல்

351. பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும்
மருளான ஆம், மாணாப்பிறப்பு.
352. இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள் நீங்கி
மாசு அறு காட்சியவர்க்கு.
353. ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணியது உடைத்து.
354. உணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே
மெய் உணர்வு இல்லாதவர்க்கு.
355. எப்பொருள் எத்தமைத்து ஆயினும், அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.
356. கற்று ஈண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார்
தலைப்படுவர் மற்று ஈண்டு வாரா நெறி.
357. ஓர்த்து உள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒரு தலை
யாய் பேர்த்து உள்ளவேண்டா பிறப்பு.
358. பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க சிறப்பு என்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு.
359. சார்பு உணர்ந்து, சார்பு கெட ஒழுகின், மற்று
அழித்துச் சார்தரா, சார்தரும் நோய்.
360. காமம்வெகுளிமயக்கம் இவை மூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய்.

37. அவா அறுத்தல்

ஆசைகளை ஒழித்தல்

321. 'அவா' என்ப எல்லா உயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும்
தவா அப்பிறப்பு ஈனும் வித்து.
- 362 .வேண்டுங்கால், வேண்டும் பிறவாமை; மற்று
அது வேண்டாமை வேண்ட வரும்.
363. வேண்டாம அன்ன விழுச் செல்வம் ஈண்டு
இல்லை; யாண்டும் அஃது ஒப்பது இல்.
364. தூஉய்மை என்பது அவா இன்மை; மற்று
அது வாஅய்மை வேண்ட வரும்.
365. அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார்; மற்றை
யார் அற்று ஆக அற்றது இலர்.
366. அஞ்சுவது ஓரும் அறனே; ஒருவனை
வஞ்சிப்பது ஓரும் அவா.
367. அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின், தவா வினை
தான் வேண்டும் ஆற்றான் வரும்.
368. அவா இல்லார்க்கு இல்லாகும் துன்பம்; அஃது
உண்டேல் தவா அது மேன்மேல் வரும்.
369. இன்பம் இடையறாது ஈண்டும் அவா என்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.
370. ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின், அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும்.

38. ஊழ்

கிறைவன் சித்தமும் நம்

வாழ்விற்கு அமைந்த எல்லையும்

371.ஆகு ஊழால் தோன்றும் அசைவு இன்ம;

கைப்பொருள் போகு ஊழால் தோன்றும் மடி.

372. பேதைப்படுக்கும் இழவு ஊழ்; அறிவு அகற்றும்

ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை.

373. நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும், மற்றும் தன்

உண்மை அறிவே மிகும்.

374. இரு வேறு, உலகத்து இயற்கை; திருவேறு;

தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு.

375. நல்லவை எல்லாஅம் தீய ஆம்; தீயவும்

நல்ல ஆம்; செல்வம் செயற்கு.

376. பரியினும் ஆகாவாம், பால் அல்ல; உய்த்துச்

சொரியினும் போகா தம.

377. வகுத்தான் வகுத்த வகை அல்லால் கோடி

தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது.

378. துறப்பார்மன் துப்புரவு இல்லார் உறற்பால

ஊட்டா கழியும் எனின்.

379. நன்றுஆம்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்று

ஆம்கால் அல்லல் படுவது எவன்?

380. ஊழின் பெருவலியா உள மற்று ஒன்று

கூழினும் தான்முந் துறும்.

39. இறைமாட்சி

அரசின் அமைப்பும் பண்பும்

- 381.படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு.
- 382.அஞ்சாம, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம், இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தற்கு இயல்பு.
383. தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைம இம் மூன்றும்
நீங்கா நிலன் ஆள்பவற்கு.
384. அறன் இழுக்காது அல்லவை நீக்கி, மறன்
இழுக்கா மானம் உடையது அரசு.
385. இயற்றலும், ஈட்டலும், காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்லது அரசு.
386. காட்சிக்கு எளியன், கடுஞ் சொல்லன் அல்ல
னேல், மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.
387. இன் சொலால் ஈத்து, அளிக்க வல்லாற்குத் தன்
சொலால் தான் கண்டனைத்து இவ் உலகு.
388. முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறை' என்று வைக்கப்படும்.
389. செவிகைப்பச் சொல் பொறுக்கும் பண்புடை
வேந்தன் கவிகைக் கீழ்த்தங்கும் உலகு.
390. கொடை, அளி, செங்கோல், குடிஓம்பல் நான்கும்
உடையான் ஆம், வேந்தர்க்கு ஒளி.

40. கல்வி

கற்கவேண்டிய நூல்களும், கற்கும் முறையும்

391.கற்க, கசடுஅறக் கற்பவை; கற்றபின்

நிற்க, அதற்குத்தக.

392.எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும்

கண்என்ப வாழும் உயிர்க்கு.

393 .கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்து இரண்டு

புண்உடையர் கல்லாதவர்.

394.உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்

அனைத்தே புலவர் தொழில்.

395.உடையார் முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்

கடையரே கல்லாதவர்.

396.தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி;

மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு.

397.யாதானும் நாடு ஆமால்; ஊர் ஆமால்; என்

ஒருவன் சாம் துணையும் கல்லாதவாறு?

398.ஒருமைக் கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.

399.தான் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு

காமுறுவர் கற்று அறிந்தார்.

400.கேடு இல் விழுச் செல்வம் கல்வி; ஒருவற்கு

மாடு அல்ல, மற்றையவை.

41. கல்லாமை

கல்வி கற்காததால் வரும் குற்றங்கள்

401. அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்றே நிரம்பிய
நூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல்.
402. கல்லாதான் சொல் காமுறுதல், முலை இரண்டும்
இல்லாதாள் பெண் காமுற்று அற்று.
403. கல்லாதவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்
சொல்லாது இருக்கப் பெறின்.
404. கல்லா தான் ஒட்பம் கழிய நன்று ஆயினும்,
கொள்ளார், அறிவு உடையார்.
405. கல்லா ஒருவன் தகைமை, தலைப்பெய்து
சொல்லாட, சோர்வு படும்.
406. உளர் என்னும் மாத்திரையர் அல்லார், பயவாக்
களர் அனையர் கல்லாதவர்.
407. நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம்
மண் மாண் புனைபாவை அற்று.
408. நல்லார் கண்பட்ட வறுமையின் இன்னாதே
கல்லார் கண்பட்ட திரு.
409. மேற்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார், கீழ்ப்
பிறந்தும் கற்றார் அனைத்து இலர் பாடு.
410. விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்கு நூல்
கற்றா ரோடு ஏனையவர்.

42. கேள்வி

கற்றோர் கூறக் காது கொடுத்துக் கேட்டல்

411 .செல்வத்துள் செல்வம் செவிச் செல்வம்;

அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை.

412.செவிக்கு உணவு இல்லாத போழ்து, சிறிது

வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும்.

413.செவிஉணவின் கேள்வி உடையார், அவி

உணவின் ஆன்றாரோடு ஒப்பர், நிலத்து.

414. கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க; அஃது ஒருவற்கு

ஒற்கத்தின் ஊற்று ஆம் துணை.

415.இழுக்கல் உடைஉழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே

ஒழுக்கம் உடையார் வாய்ச்சொல்.

416. எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க! அனைத்தானும்

ஆன்ற பெருமை தரும்.

417.பிழைத்து உணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார்

இழைத்து உணர்ந்து ஈண்டிய கேள்வியவர்.

418.கேட்பினும் கோளத்தகையவே கேள்வி யால்

தோட்கப்படாத செவி.

419.நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் வணங்கிய

வாயினர் ஆதல் அரிது.

420.செவியின் சுவை உணரா, வாய் உணர்வின்

மாக்கள் அவியினும் வாழினும் என்?

43. அறிவு உடைமை

அறிவின் பண்பும், செயலும்

421. அறிவு, அற்றம் காக்கும் கருவி; செறு வார்க்கும்
உள் அழிக்கல் ஆகா அரண்.

422. சென்ற இடத்தால் செலவிடாது, தீது ஒரீஇ.
நன்றின் பால் உய்ப்பது அறிவு.

423. எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.

424. எண்பொருள் ஆகச் செலச்சொல்லி, தான்
பிறர்வாய் நுண்பொருள் காண்பது அறிவு.

425. உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்; மலர்தலும்
சுட்பலும் இல்லது அறிவு.

426. எவ்வது உறைவது உலகம், உலகத்தோடு
அவ்வது உறைவது அறிவு.

426. அறிவு உடையார் ஆவது அறிவார்; அறிவு இலார்
அஃது அறிகல்லாதவர்.

428. அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சுவது
அஞ்சல், அறிவார் தொழில்.

429. எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை
அதிர வருவதோர் நோய்.

430. அறிவு உடையார் எல்லாம் உடையார்; அறிவு
இலார் என் உடையரேனும் இலர்.

44. குற்றம் கடிதல்

மனங்குற்றங்களை வராமல் தடுத்தல்

- 431.செருக்கும், சினமும் சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் பெருமிதம் நீர்த்து.
- 432.இவறலும் மாண்பு இறந்தமானமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு.
433. தினைத் துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்
துணையாக் கொள்வர் பழி நாணுவார்.
434. குற்றமே காக்க, பொருளாக குற்றமே
அற்றம் தருஉம்பகை.
- 435.வரும் முன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை
எரிமுன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும்.
- 436.தன் குற்றம் நீக்கி, பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின்
என் குற்றம் ஆகும் இறைக்கு?
437. செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம்
உயற்பாலது அன்றிக் கெடும்.
- 438.பற்று உள்ளம் என்னும் இறவன்மை எற்றுள்ளும்
எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று.
- 439.வியவற்க, எஞ்ஞான்றும் தன்னை! நயவற்க
நன்றி பயவா வினை!
- 440.காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்,
ஏதில, ஏதிலார் நூல்.

45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

அறிவுடைய சான்றோர்களைத் துணையாகக் கொள்ளுதல்

441. அறன் அறிந்து மூத்த அறிவு உடையார்

கேண்மை திறன் அறிந்து, தேர்ந்து கொளல்.

442. உற்றநோய் நீக்கி உறா அமை முன் காக்கும்

பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

443. அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே, பெரியாரைப்

பேணித் தமராக் கொளல்.

444. தம்மின் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்

வன்மையுள் எல்லாம் தலை.

445. சூழ்வார் கண் ஆக ஒழுகலான் மன்னவன்

சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

446. தக்கார் இனத்தனாய் தான் ஒழுக வல்லாணைச்

செற்றார் செயக்கிடந்தது இல்.

447. இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே

கெடுக்கும் தகைமையவர்?

448. இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்

கெடுப்பார் இலானும் கெடும்.

449. முதல் இலார்க்கு ஊரியம் இல்லை; மதலை ஆம்

சார்பு இலார்க்கு இல்லை நிலை.

450. பல்லார் பகை கொளலின் பத்து அடுத்து

தீமைத்தே நல்லார் தொடர்கை விடல்.

46. சிற்றினம் சேராமை

சிறுமைக் குணம் உடையாரைச் சேராமை

451. சிற்றினம் அஞ்சும், பெருமை; சிறுமை தான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்துவிடும்.
452. நிலத்து இயல்பால் நீர் திரிந்து, அற்று ஆகும்
மாந்தர்க்கு இனத்து இயல்பது ஆகும் அறிவு.
453. மனத்தால் ஆம் மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி இனத்தால்
ஆம் 'இன்னான்' எனப்படும் சொல்.
454. மனத்து உளது போலக் காட்டி, ஒருவற்கு
இனத்து உளது ஆகும் அறிவு.
455. மனம் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்
இனம் தூய்மை தூவாவரும்.
456. மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்று ஆகும்; இனம்
தூயார்க்கு இல்லை நன்று ஆகா வினை.
457. மனநலம் மன்உயிர்க்கு ஆக்கம்; இன நலம்
எல்லாபுகழும் தரும்.
458. மனநலம் நன்கு உடையர் ஆயினும்
சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து.
459. மனநலத்தின் ஆகும் மறுமை; மற்று அஃதும்
இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து.
460. நல் இனத்தின் உளங்கும் துணை இல்லை; தீ
இனத்தின் அல்லல்படுப்தூஉம் இல்.

47. தெரிந்து செயல்வகை

செயல்களை ஆராய்ந்து செய்யும் திறமை

461. அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி வழி பயக்கும்
ஊதியமும் கழிந்து செயல்.

462. தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச்
செய்வார்க்கு அருள் பொருள் யாது ஒன்றும் இல்.

463. ஆக்கம் கருதி, முதல் இழக்கும் செய்வினை
ஊக்கார் அறிவு உடையார்.

464. தெளிவு இல் அதனைத்தொடங்கார் இளிவு
என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர்.

465. வகை அறச்சூழாது எழுதல், பகைவரைப்
பாத்திப்படுப்பது ஓர் ஆறு.

466. செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும்; செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்.

467. எண்ணித் துணிக கருமம்; துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.

468. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம், பலர் நின்று
போற்றினும் பொத்துப்படும்.

469. நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு அவரவர்
பண்பு அறிந்து ஆற்றாக்கடை.

470. எள்ளாத எண்ணிச் செயல் வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு.

48. வலி அறிதல்

செயல்களுக்கு ஏற்ற காலத்தை அறிதல்

471. வினை வலியும் தன் வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணை வலியும் தூக்கிச் செயல்.

472. ஒல்வது அறிவது அறிந்து அதன்கண் தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்.

473. உடைத் தம்வலி அறியார், ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

474. அமைந்து ஆங்கு ஒழுகான் அளவு அறி யான்
தன்னை வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

475. பீலிபெய் சாகாடும் அச்சஇறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப்பெயின்.

476. நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃது இறந்து ஊக்கின்
உயிர்க்கு இறுதி ஆகிவிடும்.

477. ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக; அது பொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி.

478. ஆகு ஆறு அளவு இட்டிது ஆயினும் கேடு
இல்லை போகு ஆறு அகலாக்கடை.

479. அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித்தோன்றாக் கெடும்.

480. உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை
வள வரை வல்லைக்கெடும்.

49. காலம் அறிதல்

செயல்களுக்கு ஏற்ற இடத்தை அறிதல்

481. பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை; இகல்
வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.
482. பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத்
தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு.
483. அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்.
484. ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி, இடத்தால் செயின்.
485. காலம் கருதி இருப்பர் கலங்காது
ஞாலம் கருதுபவர்.
486. உணக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் பொரு தகர்
தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து.
487. பொள்ளென ஆங்கே புறம் வேரார்; காலம் பார்த்து
உள் வேர்ப்பர், ஒள்ளியவர்.
488. செறுநரைக் காணின் சுமக்க; இறுவரை
காணிக் கிழக்காம் தலை.
489. எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால், அந்நிலையே
செய்தற்கு அரிய செயல்.
490. கொக்கு ஒக்க, கூம்பும் பருவத்து; மற்று அதன்
குத்து ஒக்க, சீர்த்த இடத்து.

50. இடன் அறிதல்

செயல்களுக்கு ஏற்ற இடத்தை அறிதல்

491. தொடங்கற்க எவ் வினையும் எள்ளற்க முற்றும்
இடம் கண்ட பின் அல்லது.
492. முரண் சேர்ந்த மொயம்பின் வர்க்கும் அரண்
சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும்.
493. ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப இடன் அறிந்து
போற்றார் கண் போற்றிச் செயின்.
494. எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடன் அறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.
495. நெடும் புனலுள் வெல்லும் முதலை; அடும்
புனலின் நீங்கின் அதனைப்பிற.
496. கடல் ஓடா, கால்வல் நெடுந்தேர்; கடல் ஓடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து.
497. அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா
எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின்.
498. சிறுவடையான் செல் இடம் சேரின் உறுபடையான்
உணக்கம் அழிந்து விடும்.
499. சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும், மாந்தர்
உறைநிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது.
500. கால் ஆழ் களரின் நரி அடும் கண் அஞ்சா
வேல் ஆள் முகத்த களிறு.

51. தெரிந்து தெளிதல்

செயல் செய்வோரை ஆராய்ந்து நம்புதல்

501. அறம், பொருள், இன்பம், உயிர் அச்சம்,
நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப்படும்.

502. குடிப்பிறந்து, குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும்
நாண் உடையான் கட்டே தெளிவு.

503. அரிய கற்று ஆசு அற்றார் கண்ணும் தெரியுங்
கால், இன்மை அரிதே, வெளிறு.

504. குணம் நாடி, குற்றமும் நாடி, அவற்றுள்
மிகை நாடி, மிக்க கொளல்.

505. பெருமைக்கும், ஏனைச் சிறுமைக்கும், தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

506. அற்றாரைத்தேறுதல் ஓம்புக; மற்று அவர்
பற்று இலர்; நாணார் பழி.

507. காதன்மை கந்தா, அறிவு அறியார் தேறுதல்
பேதமை எல்லாம் தரும்.

508. தேரான், பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும்.

509. தேறற்க யாரையும் தேராது; தேர்ந்த பின்
தேறுக தேறும் பொருள்.

510. தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான் கண் ஐயறவும்
தீரா இடும்பைத் தரும்.

52. தெரிந்து வினையாடல்

நம்பினோரைச் செயல்புரிய ஏவுதல்

511. நன்மையும் தீமையும் நாடி, பலம் புரிந்து
தன்மையான் ஆளப்படும்.
512. வாரிபெருக்கி, வளம் படுத்து, உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை.
513. அன்பு அறிவு, தேற்றம், அவாஇன்மை,
இந்நான்கும் நன்ஊ உடையான் கட்டே தெளிவு.
514. எனை வகையான் தேறியக் கண்ணும், வினை
வகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர்.
515. அறிந்து, ஆற்றி, செய்கிற்பாற்கு அல்லால்
வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்று அன்று.
516. செய்வானை நாடி, வினை நாடி, காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து செயல்.
517. இதனை, இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று
ஆய்ந்து அதனை அவன் கண் விடல்.
518. வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை, அவனை
அதற்கு உரியன் ஆகச் செயல்.
519. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மை
வேறாக நினைப்பானை நீங்கும் திரு.
520. நாள்தோறும் நாடுக, மன்னன் வினை செய்வான்
கோடாமை கோடாது உலகு.

53. சுற்றம் தழால்

சுற்றத்தினரை ஆதரித்தல்

521. பற்று அற்ற கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல்
சுற்றத்தால் கண்ணே உள.
522. விருப்பு அறாச்சுற்றம் இயையின் அருப்பு அறா
ஆக்கம் பலவும் தரும்.
523. அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று.
524. சுற்றத்தால் சுற்றப்பட ஒழுகல், செல்வம் தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.
525. கொடுத்தலும் இன் சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப்படும்.
526. பெருங் கொடையான், பேணான வெகுளி
அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல்.
527. காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும்; ஆக்கமும்
அன்ன நீரார்க்கே உள.
528. பொது நோக்கான், வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அது நோக்கி வாழ்வார் பலர்.
529. தமர் ஆகி, தன் துறந்தார் சுற்றம் அமரமைக்
காரணம் இன்றி வரும்.
530. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை
வேந்தன் துழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல்.

54. பொச்சாவாமை

சோர்வினால் கடமைகளை மறவாமை

531. இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியின் சோர்வு.
532. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை
நிச்சம் நிரப்புக் கொன்றாங்கு.
533. பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை; அது
உலகத்து எப்பால் நூலோர்க்கும் துணிவு.
534. அச்சம் உடையார்க்கு அரண் இல்லை; ஆங்கு
இல்லை பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு.
535. முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான், தன் பிழை
பின்ஊறு இரங்கிவிடும்.
536. இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழக்காமை
வாயின், அஃது ஒப்பது இல்.
537. அரிய என்று ஆகாத இல்லை பொச்சாவாக்
கருவியான் போற்றிச் செயின்.
538. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல் வேண்டும்;
செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்.
539. இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளூக தாம் தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.
540. உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன் மற்றும் தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின்.

55. செங்கோன்மை

நேர்மையாக ஆளும் தன்மை

541. ஓர்ந்து கண்ஓடாது இறை புரிந்து யார் மாட்டும்
தேர்ந்து செய்வஃதே முறை.
- 542.வான் நோக்கி வாழும் உலகு எல்லாம் மன்னவன்
கோல் நோக்கி வாழும் குடி.
- 543.அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.
- 544.குடி தழீஇக் கோல் ஒச்சம் மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு.
- 545.இயல்புளிக்கோல் ஒச்சம் மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் விளையுளும் தொக்கு.
- 546.வேல் அன்று வென்றி தருவது; மன்னவன்
கோல் அதூஉம் கோடாது எனின்.
- 547.இறை காக்கும் வையகம் எல்லாம் அவனை
முறை காக்கும் முட்டாச் செயின்.
- 548.எண் பதத்தான் ஓரா, முறை செய்யா,
மன்னவன் தண் பதத்தான் தானே கெடும்.
- 549.குடிபுறங்காத்து, ஓம்பி, குற்றம் கடிதல்
வடு அன்று; வேந்தன் தொழில்.
- 550.கொலையின் கொடியாரை, வேந்து ஒறுத்தல்
பைங்கூழ் களை கட்டதனொடு நேர்.

56. கொடுங்கோன்மை

நீதி தவறி ஆளும் தன்மை

551. கொலை மேற் கொண்டாரின் கொதே அலைமேற்
கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து.
552. வேலொடு நின்றான், 'இடு' என்றது போலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு.
553. நாள் தொறும் நாடி, முறை செய்யா மன்னவன்
நாள் தொறும் நாடு கெடும்.
554. கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும் கோல் கோடி
கூழாது செய்யும் அரசு
555. அல்லல்பட்டு ஆற்றாது அமுத கண்ணீர் அன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.
556. மன்னர்க்கு மன்னுதல் சொங்கோன்மை; அஃது
இன்றேல் மன்னாவாம் மன்னர்க்கு ஒளி.
557. துளி இன்மை ஞாலத்திற்கு ஏற்று? அற்றே
வேந்தன் அளி இன்மை வாழும் உயிர்க்கு.
558. இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறை
செய்யா மன்னவன் கோல் கீழ்ப்படின.
559. முறை கோடி மன்னவன் செய்யின் உறை கோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல்.
560. ஆ பயன் குன்றும்; அறு தொழிலோர் நூல்மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின்.

57. வெருவந்த செய்யாமை

அச்சம் தரும் செயல்களைச் செய்யாமை

561. தக்காங்கு நாடி, தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து.
562. கடிது ஓச்சி, மெல்ல எறிக நெடிது ஆக்கம்
நீங்காமை வேண்டுபவர்.
563. வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வொங்கோலன் ஆயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்.
564. இறைகடியன் என்று உரைக்கும் இன்னாச் சொல்
வேந்தன் உறை கடுகி ஒல்லைக்கெடும்.
565. அருஞ் செவ்வி, இன்னா முகத்தான் பெருஞ்
செல்வம் பேளய் கண்டு அன்னது உடைத்து.
566. கடுஞ் சொல்லன், கண்இலன் ஆயின், நெடுஞ்
செல்வம் நீடு இன்றி ஆங்கே கெடும்.
567. கடு மொழியும், கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன்
அடு முரண் தேய்க்கும் அரம்.
568. இனத்து ஆற்றி, எண்ணாத வேந்தன் சினத்து
ஆற்றிச் சீறின், சிறுகும் திரு.
569. செருவந்த போழ்தில் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.
570. கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல்; அது அல்லது
இல்லை, நிலக்குப் பொறை.

58. கண்ணோட்டம்

வேண்டியவர்க்கு இரக்கம் காட்டல்

571. கண்ணோட்டம் சன்னும் கழிபெருங்காரிகை
உண்மையான், உண்டு இவ்உலகு.
572. கண்ணோட்டத்து உள்ளத்து உலகியல்; அஃது
இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை.
573. பண்என் ஆம், பாடற்கு இயைபு இன்றேல் கண்
என் ஆம் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.
574. உளபோல் முகத்து எவன் செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.
575. கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம்; அஃது
இன்றேல், புண் என்று உணரப்படும்.
576. மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர்
கண்ணோடு இயைந்து, கண்ஓடாதவர்.
577. கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர்;
கண்உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல்.
578. கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்து, இவ்உலகு.
579. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும் கண்
ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
580. பெயக் கண்டும், நஞ்சு உண்டு அமைவர்
நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர்.

59. ஒற்று ஆடல்

ஒற்றர்களைப் பயன்படுத்தும் திறம்

581. ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவை இரண்டும்
தெற்று என்க, மன்னவன் கண்.
582. எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்.
583. ஒற்றினால் ஒற்றி பொருள் தெரியா மன்னவன்
கொற்றம் கொளக் கிடந்தது இல்.
584. வினைசெய்வார் தம் சுற்றம், வேண்டாதார் என்று
ஆங்கு அனைவரையும் ஆராய்வது ஒற்று.
585. கடாஅஉரு வொடு கண் அஞ்சாது, யாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று.
586. துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து, ஆராய்ந்து
என்செயினும் சோர்வு இலது ஒற்று.
587. மறைந்தவை கேட்கவற்று ஆகி, அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று.
588. ஒற்று ஒற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றும்
ஓர் ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்.
589. ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க; உடன் மூவர்
சொல் தொக்க தேறப்படும்.
590. சிறப்பு அறிய ஒற்றின்கண் செய்யற்க; செய்யின்,
புறப்படுத்தான் ஆகும், மறை.

60. ஊக்கம் உடைமை

மன எழுச்சியோடு விளங்குதல்

591. உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்; அஃது இல்லார் உடையது உடையரோ மற்று?
592. உள்ளம் உடைமை உடைமை; பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும்.
593. ஆக்கம் இழந்தேம்' என்று அல்லாவார் ஊக்கம் ஒருவந்தம் கைத்து உடையார்.
594. ஆக்கம் அதர் வினாய்ச் செல்லும் அசைவு இலா ஊக்கம் உடையான் உழை.
595. வெள்ளத்து அணைய, மலர்நீட்டம்; மாந்தர்தம் உள்த்து அணையது உயர்வு.
596. உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல்! மற்று அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து.
597. சிதைவிடத்து ஒல்கார், உரவோர்; புதை அம்பின் பட்டுப்பாடு ஊன்றும் களிறு.
598. உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருக்கு.
599. பரியது கூர்ங் கோட்டது ஆயினும், யானை வெரு உம், புலி தாக்குறின்.
600. உரம் ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை; அஃது இல்லார் மரம்; மக்கள் ஆதலே வேறு.

61. மடி இன்மை

சோம்பல் இல்லாமை

601. குடி என்னும் குன்றா விளக்கம், மடி என்னும்
மாசு உஊர, மாய்ந்து கெடும்.
602. மடியை மடியா ஒழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டுபவர்.
603. மடிமடிக் கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த
குடி மடியும், தன்னிலும் முந்து.
604. குடி மடிந்து, குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு.
605. நெடுநீர், மறவி, மடி, துயில் நான்கும்
கெடும் நீரார் காமக்கலன்.
606. படி உடையார் பற்று அமைந்தக் கண்ணும் மடி
உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது.
607. இடி புரிந்து எள்ளும் சொல் கேட்பர் மடி புரிந்து
மாண்ட உஞற்று இல்-அவர்.
608. மடிமை குடிமைக் கண் தங்கின் தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்திவிடும்.
609. குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம், ஒருவன்
மடி ஆண்மை மாற்ற, கெடும்.
- 610 மடி இலா மன்னவன் எய்தும் அடி அளந்தான்
நாஅயது எல்லாம் ஒருங்கு.

62. ஆள்வினை உடைமை

விடாமுயற்சி உடைமை

611. அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும்;
பெருமை முயற்சி தரும்.
612. வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் வினைக்
குறை தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு.
613. தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
வேளாண்மை என்னும் செருக்கு.
614. தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடி
கை வாள் ஆண்மை போலக் கெடும்.
615. இன்பம் விழையான், வினை விழைவான் தன்
கேளிர் துன்பம் துடைத்து உளன்றும் தூண்.
616. முயற்சி திருவினை ஆக்கும்; முயற்று இன்மை
இன்மை புகுத்திவிடும்.
617. 'மடி உளாள் மாமுகடி' என்ப; மடி இலான்
தாள் உளாள், தாமரையினாள்.
618. பொறிஇன்மை யார்க்கும் பழி அன்று; அறிவு
அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி.
619. தெய்வத்தால் ஆகாது எனினும் முயற்சி
தன் மெய் வருத்தக்கூலி தரும்.
620. உழையும் உப்பகம் காண்பர் உலைவு இன்றித்
தாழாது உஞற்று பவர்.

63. இடுக்கண் அழியாமை

இடையூறுகளால் மனம் கலங்காமை

621. இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்து உளர்வது அஃதொப்பது இல்.
622. வெள்ளத் தனைய இடும்பை அறிவுடையான்
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்.
623. இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு
இடும்பை பபாஅதவர்.
624. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து.
625. அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற
இடுக்கண் இடுக்கட் படும்.
626. அற்றேமென்று அல்லற் படுபவோ பெற்றே
மென்று ஒம்புதல் தேற்றாதவர்.
627. இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று (கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்.
628. இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல் பென்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன்.
629. இன்பத்துளி இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன்ல்
630. இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.

64. அமைச்சு

அமைச்சரின் பண்பும் செயலும்

631. கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு.
632. வன்கண்குடிகாத்தல கற்றறிதல்ஆள்
வினையோடு ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு.
633. பிரிததலும் பேணிக்கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சு.
634. தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு.
635. அறனறிந்து ஆன்றமைந்த சொல்லா எனஞ்ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை.
636. மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதி நுட்பம்
யாஉள முன்னிற் பவை.
637. செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல்.
638. அறிகொன்று அறியான் எனினும் உறுதி
உழையிருந்தான் சுறல் கடன்.
639. பழுதெண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும்.
640. முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வார்
திறப்பாடு இலாஅ தவர்.

65. சொல்வன்மை

பேச்சு ஆற்றல்

641. நாநலம் என்னும் நலனுடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.
642. ஆக்கமுங் கேடும் அதனால் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு.
643. கேட்டார்ப் பிணிக்குந்தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ்சொல்.
644. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும்
பொருளும் அதனினூஉங்கு இல்.
645. சொல்லுக சொல்லைப்பிறிதோர் சொல் அச்சொல்
லை வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து.
646. வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப்பிறர் சொல் பயன் கோடல்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.
647. சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.
648. விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
649. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்.
650. இணரூழ்த்தும் நாறா மலரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார்.

66. வினைத்தூய்மை

நல்ல செயல்களைச் செய்தல்

- 651 துணைநலம் ஆக்கம் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாம் தரும்.
- 652.என்றும் ஒருவதல் வேண்டும்புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.
- 653.ஓஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆஅதும் என்னு மவர்.
- 654.இடுக்கட் படினும் இளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சியவர்.
- 655.எற்றென்று இராங்குவ செய்பற்க செய் வானேல்
ஹற்றன்ன செய்யாமை நன்று.
- 656.ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.
- 657.பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்
சுழிநல் குரவே தலை.
- 658.சுடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு அவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.
- 659.அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பாலவை.
- 660.சலத்தால் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துள்நீர் பெய்திஇர். இயற்று.

67. வினைத்திட்டம்

செயலாற்றும் மன உறுதி

661. வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம்
மற்றைய எல்லாம் பிற.
662. உஹொரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின்
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.
663. கடைக்கொட்க செய்தக்க தாண்மை இடைக்
கொட்கின் ஏற்றா விழுமந்தரும்.
664. சொல்லுதல்யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்.
665. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்கண்
உஹெய்தி உள்ளப் படும்.
666. எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்.
667. உருவுகண்டு எள்ளாமைவேண்டும் உருள்
பெருந்தேர்க்கு அச்சாணி அன்னார் உடைத்து.
668. கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது
தூக்கம் கடிந்து செயல்.
669. துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை.
670. எனைத்திட்டம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்
திட்டம் வேண்டாரை வேண்டாது உலகு.

68. வினை செயல் வகை

செயல்களைச் செய்யும் வகை

671. கும்பசி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.
672. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும்வினை.
673. ஒல் லும் வாய் எல் லாம் வினைடநன்றே
ஒல்லாக்கால் செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்
574. வினைபகை என்றிரண்டன் எச்சம்நினையுங்
கால் தீயெச்சம் போலத் தெறும்.
675. பொருள்கருவி காலம் வினைஇடனொடு ஐந்தும்
இருள்தீர எண்ணிச் செயல்.
676. முடிவும் இடையுறும் முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.
677. செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல்.
678. வினையான் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.
679. நட்பார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்.
680. உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக்
குறைபெறின் கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

69. தூது

தூதர்களின் பண்பும் செயலும்

681. அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்த வாம்
பண்புடைமை தூதுவரைப்பான் பண்பு.
682. அன்பறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்
பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று.
683. நூலருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினைஉரைப்பான் பண்பு.
684. அறிவுரு ஆராய்ந்த கல்விஇம் மூன்றன்
செறிவுஉடையான்செல்க வினைக்கு.
685. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச் சொல்லி
நன்றி பயப்பதாம் தூது.
686. கற்றுக்கண் அஞ்சான் செலச் சொல்லிக்
காலத்தால் தக்கது அறிவதாம் தூது.
687. கடனறிந்து காலம் கருதி இடனறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை.
688. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்
மூன்றன் வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.
689. விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்கணவன்.
690. இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது.

70. மன்னரைச் சேர்ந்த ஒழுகல்

அரசரை அண்டி வாழும் முறை

691. அசுலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.
691. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால்
மன்னிய ஆக்கம் தரும்.
692. போற்றின் அரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது.
693. போற்றின் அரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது.
694. செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்
தொழுகல் ஆன்ற பெரியார் அகத்து.
695. எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற்றப் பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க மறை.
696. குறிப்பறிந்து காலம் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொல்ல.
697. வேட்பன சொல்லி வினையில எஞ்ஞான்றும்
கேட்பினும் சொல்லா விடல்.
698. இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப் படும்.
699. கொளப்பட்டேம் என்றெண்ணிக் கொள்ளாத
செய்யர் துளக்கற்ற காட்சியவர்.
700. பழையம் எனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

71. குறிப்பு அறிதல்

பிறர் கருத்தை அவர் கூறாமலே அறிதல்

701. கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக்கு அணி.
702. ஐயப்படாஅது அகத்தது உணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.
703. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல்.
704. குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரே டேனை
உறுப்பொ ரனையாரால் வேறு.
705. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண்.
706. அடுத்தது காட்டும்பளிங்கு போல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும்முகம்.
707. முகத்தின்முதுக்குறைந்தது உண்டோஉவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும்.
708. முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம் நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.
709. பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும்
கண்ணின் வகைமை உணர்வார்ப் பெறின்.
710. நுண்ணியம் என்பார் அளக்குங்கோல்
காணுங்கால் கண்ணல்லது இல்லைபிற.

72. அவை அறிதல்

அவையின் தரத்தை அறிந்து பேசுதல்

711. அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்ததூய்மை யவர்.
712. இடைதெரிந்து நன் குணர்ந்து சொல்லுக
சொல்லின் நடைதெரிந்தநன்மை யவர்.
713. அவையறியார் சொல்லமேற் கொள்பவர்
சொல்லின் வகையறியார் வல்லதூஉம் இல்.
714. ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணம் கொளல்.
715. நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு.
716. ஆற்றின் நிலைதளர்ந்தற்றே வியன்புலம்
ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு
717. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்
சொல்தெரிதல் வல்லா ரகத்து
718. உணர்வ துடையார் முன்சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர் சொரிந்தற்று.
719. புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க
நல்லவையுள் நன்கு செலச்சொல்லு வார்.
720. அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால் தங்க
ணத்தர் அல்லார்முன்கோட்டி கொளல்.

73. வலி அறிதல்

அவையில் அஞ்சாது பேசுதல்

721. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

722. கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

723. பகையகத்துச் சாவார் எளியர் அரியர்
அவையகத்து அஞ்சா தவர்

724. கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாம் கூற்ற
மிக்காருள் மிக்க கொளல்.

725. ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு.

726. வாளொடென் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு
நூலொடென் நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு.

727. பகையகத்துப் பேடிகை ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.

728. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்
நன்கு செலல்சொல்லா தார்.

729. கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்றறிந்தும்
நல்லார் அவையஞ்சு வார்.

730. உளரெனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலல்சொல்லா தார்.

74. நாடு

நாட்டின் அமைப்பும் சிறப்பும்

731. தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு.
732. பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்
கேட்டால் ஆற்ற விளைவது நாடு.
733. பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி
இறைவற்கு இறையொருங்கு நேர்வது நாடு.
734. உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுகையும்
சேரா தியல்வது நாடு.
735. பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்த
கைக்கும் கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு.
736. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டின் தலை.
737. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு.
738. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.
739. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாபட வளந்தரு நாடு.
740. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும்ப யமின்றே
வேந்தமைவில்லா நாடு.

75. அரண்

கோட்டையின் அமைப்பும் சிறப்பும்

741. ஆற்றுபவர்க்கும் அரண்பொருள் அஞ்சித்தற்
போற்றுபவர்க்கும் பொருள்.
742. மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்
காடும் உடையது அரண்.
743. உயர்வகலம் திண்மை அருமைஇந் நான்கின்
அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல்.
744. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்ததாகி உறுபகை
ஊக்கம் அழிப்பது அரண்.
745. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த்தாகி அகத்தார்
நிலைக்கெளிதாம் நீரது அரண்.
746. எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய்இடத்துதவும்
நல்லாள் உடையது அரண்.
747. முற்றியும் முற்றா தெறிந்தும் அறைப்
படுத்தும் பற்றற் கரியது அரண்.
748. முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வது அரண்.
749. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்டது அரண்
750. எனைமாட்சித் தாகியது கண்ணும் வினை
மாட்சி இல்லார்கண் இல்லது அரண்.

76. பொருள் செயல்வகை

பொருளின் சிறப்பும் ஈட்டும் வகையும்

751. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்லது இல்லை பொருள்.
752. இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வரை
எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு.
753. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம்
இருளறுக்கும். எண்ணிய தேய்த்துச் சென்று.
754. அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.
755. அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.
756. உறுபொருளும் உலகு பொருளும் தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள் .
757. அருளென்னும் அன்பீன் குழவி பொருளென்னும்
செல்வச்செவிலியால் உண்டு.
758. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்
தொன்று உண்டாகச் செய்வான் வினை.
759. செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃதனிற் சுவரிது இல்.
760. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்
பொருள் ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு.

77. படை மாட்சி

படையின் பண்பும் சிறப்பும்

761. உறுப்பமைந்து ஊறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாம் தலை.
762. உலைவிடத்து ஊறஞ்சாவன்கண் தெலை
விடத்துத் தொல்படைக் கல்லால் அரிது.
763. ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்.
764. அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க கணதுவே படை.
765. கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி எதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை.
766. மறமானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு.
767. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்கும் தன்மை யறிந்து.
768. அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல்லெனினும் தானை
படைத்தகையால் பாடு பெறும்.
769. சிறுமையும் செல்லாத்துணியும் வறுமையும்
இல்லாயின் வெல்லும் படை.
770. நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினும் தானை
தலைமக்கள் இல்வழி இல்.

78. படைச் செருக்கு

படை வீரர்களின் ஆண்மை

771. என்னைமுன் நில்லன்மீன் தெவ்வீர் பவர்
என்னை முன்நின்று கல்நின்றவர்.
- 772.கான முயலெய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது.
- 773.பேராண்மை என்ப தறுகண்ஒன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு.
- 774.கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.
- 775.விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய அழித்தினை
மப்பின் ஒட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு
- 576.விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழக்கினுள்
வைக்கும்தன் நாளை எடுத்து.
- 777.சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.
- 778.உறின்உயிர் அஞ்சா மறவர் இறைவன்
செறினும்சீர் குன்றல் இலர்.
- 779.இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பவர்.
- 780.புரந்தார்கள் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு
இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து.

79. நட்பு

நட்பின் பண்பும் சிறப்பும்

- 781.செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு
- 782.நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்நீர் பேதையார் நட்பு
- 783.நவில்லொதொறும் நூல்நயம் போலும் பயில் தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.
- 784.நகுதல் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு.
- 785.புணர்ச்சிபழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும்.
786. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு.
- 787.அழிவினவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்
அல்லது உழப்பதாம் நட்பு.
- 788.உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு.
- 789.நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் கொட்பின்றி
ஒல்லும்வாய் உளன்றும் நிலை.
- 790.இனையர் இவரெமக்கு இன்னம்யாம் என்று
புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு.

80. நட்பு ஆராய்தல்

நட்பிற்கு ஏற்றவர்களை ஆராயும் முறை

791. நாபாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்

வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு

792. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை

கடைமுறை தாள்சாந்துயரம் தரும்.

793. குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா

இன்னும் அறிந்தியாக்க நட்பு.

794. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்

கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு.

795. அழச்சொல்லி அல்லது அடித்து வழக்கறிய

வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல்.

796. கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை

நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.

797. ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார்

கேண்மை ஓரீஇ விடல்.

798. உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க

அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு

799. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்

காலை உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.

800. மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன் நீத்தும்

ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.

81. பழைமை

நண்பர்களின் உரிமையைப் பாராட்டுதல்

801. பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.
802. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு
உப்பாதல் சான்றோர் கடன்.
803. பழகிய நட்பெவன் செய்யும் கெடுதகைமை
செய்தாங்கு அமையாக் கடை.
804. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழு
தகையார் கேளாது நட்பார் செயின்.
805. பேதைமை ஒன்றோ பெரும் கிழமை என்றுணர்க
நோதக்க நட்பார் செயின்.
806. எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார் தொலை
விடத்தும் தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு.
807. அழிவந்த செய்யினும் அன்பறார் அன்பின்
வழிவந்த கேண்மையவர்.
808. கேளிழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்கம் நட்பார் செயின்.
809. கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையும் உலகு
810. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கண்
பண்பின் தலைப்பிரியா தார்.

82. தீ நட்பு

தீயோர் நட்பின் இயல்பு

811. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்றல் இனிது.
812. உறின்நட்டு அறின்ஒருஉம் ஒப்பிலார் கேண்மை
பெறினும் இழப்பினும் என்.
813. உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் பெறுவது
கொள்வாரும் கள்வரும் நேர்.
814. அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லாமா அன்னார்
தமரின் தனிமை தலை.
815. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று.
816. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் அறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி உறும்.
817. நகைவகைய ராகிய நட்பின் பகைவரால்
பத்தடுத்த கோடி உறும்.
818. ஒல்லும் கருமம் உடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.
819. கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.
820. எனைத்தும் குறுகுதல் ஒம்பல் மனைக்கெழீஇ
மன்றில்பழிப்பார் தொடர்பு.

83. கூடா நட்பு

நெஞ்சு ஒட்டாத நட்பின் பண்பு

821. சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.
822. இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறுபடும்.
823. பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனநல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது.
824. முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னா
வஞ்சரை அஞ்சப் படும்.
825. மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்தொன்றும்
சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று
826. நட்பார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்
சொல் ஒல்லை உணரப்படும்.
827. சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க
வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமை யான்.
828. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து.
829. மிகச்செய்து தம்எள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுள் சாப்புல்லற் பாற்று.
830. பகைநட்பாம்காலம் வருங்கால் முகநட்டு
அகநட்பு ஒரீஇ விடல்.

84. பேதைமை

மூடர்களின் இயல்பு

831. பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின்
ஏதங்கொண்டு உஊதியம் போக விடல்.
832. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல்
833. நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில்.
834. ஒதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல்.
835. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும்
தான்புக் கழுந்தும் அளறு.
836. பொய்ப்படும் ஒன்றோ புனைபுணும் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின்
837. ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செவ்ம் உற்றக் கடை.
838. மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன்
கெயொன்று உடைமை பெறின்.
539. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின் கண்
பீழை தருவதொன்று இல்.
840. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

85. புல்லறிவாண்மை

செருக்கு மிக்க சிற்றறிவு

841. அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதின்மை
இன்மையா வையாது உலகு.
842. அறிவிலான் நெஞ்சுவந்து ஈதல் பிறிது யாதும்
இல்லை பெறுவான் தவம்.
843. அறிவிலார் தாம்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது.
844. வெண்மை எனப்படுவது யாதெனின் ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு.
845. கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் கசடற
வல்லதூஉம் ஐயம் தரும்
846. அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின்
குற்றம் மறையா வழி.
847. அருமறை சோரும் அறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.
848. ஏவவும் செய்கலான் தான்தேறான் அவ்வுயிர்
போஓதம் அளவும்ஓர் நோய்
849. காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான்
காணாதான் கண்டானாம் தான்கண்ட வாறு.
850. உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான்
வையத்து அலகையா வைக்கப்படும்.

86. இகல்

மாறுபட்ட பகை உணர்ச்சி

851. இகலென்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கும்நோய்
852. பகல்கருதிப் பற்றா செயினும் இகல்கருதி
இன்னாசெய் யாமை தலை.
853. இகலென்னும் எவ்வநோய் நீக்கின் தவலில்லாத்
தாவில் விளக்கம் தரும்.
854. இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.
855. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்கும் தன்மைய வர்.
856. இகலின் மிகலினிது என்பவன் வாழ்க்கை
தவலும்கெடலும் நணித்து.
857. மிகல்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் இகல்
மேவல் இன்னா அறிவினவர்.
858. இகலிற்கு எதிசாய்தல் ஆக்கம் அதனை
மிகல்ஊக்கின் ஊக்குமாம் கேடு.
859. இகல்காணான் ஆக்கம் வருங்கால் அதனை
மிகல்காணும் கேடு தரற்கு.
860. இகலானாம்இன்னாத எல்லாம் நகலானாம்
நன்னயம்என்னும் செருக்கு.

87. பகை மாட்சி

பகைவரின் பண்பு அறிந்து வெல்லும் திறன்

861. வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஓம்புக ஓம்பா

மெலியார்மேல் மேக பகை.

862. அன்பிலன் ஆன்ற துணையிலன் தான் துவ்வான்
என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு

863. அஞ்சும் அறியான் அமைவிலன் ஈகலான்
தஞ்சும் எளியன் பகைக்கு.

864. நீங்கான் வெகுளி நிறையிலன் எஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது.

865. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழி
நோக்கான் பண்பிலன் பற்றார்க்கு இனிது

866. காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேண் படும்.

867. கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் மன்ற அடுத்தி
ருந்து மாணாத செய்வான் பகை.

868. குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கு
இன்னிலனாம் ஏமாப்பு உடைத்து.

869. செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்பம் அறிவிலா
அஞ்சும் பகைவாப் பெறின்.

870. கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும்
ஒல்லாவை ஒல்லாது ஒளி.

88. பகைத்திறம் தெரிதல்

பகைமைப் பண்பை ஆராய்ந்து பார்த்தல்

871. பகைஎன்னும் பண்பிலதனை ஒருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று
872. வில்லே ருழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.
873. ஏமுற்றவரினும் ஏழை தமிழனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.
874. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன்
தகைமைக்கண் தங்கிற்கு உலகு.
875. தன்துணை இன்றால் பகைஇரண்டால் தான் ஒருவன்
இன்துணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று
876. தேறினும் தேறா விடினும் அழிவின்கண்
தேறான் பகைஅன் விடல்.
877. நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.
878. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு.
879. இளைதாக முள்மரம்கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து.
880. உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

89. உட்பகை

உடன் இருந்தே உள்ளத்தில் பகைமை கொள்பவர்கள்

881. நிழல்நீரும்இன்னாத இன்னா தமர்நீரும்
இன்னாவாம் இன்னா செயின்.

882.வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

883.உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க உலைவிடத்து
மட்கையின் மாணத் தெறும்.

884.மனமாணா உட்பகை தோன்றின் இனமாணா
ஏதம் பலவுந்ததரும்.

885.உறல் முறையான் உட்பகை தோன்றின்
இறல்முறையான் ஏதன் பலவுந்தரும்.

886.ஒன்றாமை ஒன்றியார் கட்படின் எஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது.

887.செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி.

888.அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்
பொருது உட்பகை உற்ற குடி.

889.உட்பக வன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்
உட்பகை உள்ளதாம் கேடு.

890.உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடனுறைந்தற்று.

90. பெரியாரைப் பிழையாமை

பெரியாரை மதித்து, தவறு செய்யாமை

891. ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாம் தலை.
892. பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும்.
893. கெடல் வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்
வேண்டின் ஆற்றுபவர் கண் இழுக்கு
894. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்று
வார்க்கு ஆற்றாதார் இன்னா செயல்.
895. யாண்டுச்சென்று யாண்டும் உளராகார் வெந்துப்
பின் வேந்து செறப்பட்டவர்
896. எரியால் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம் உய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.
897. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான் பொருளும்
என்னாம் தகைமாண்ட தக்கார் செறின்
898. குன்றன்னார் குன்றமதிப்பின் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.
899. ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.
900. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினும் உய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.

91. பெண்வழிச் சேறல்

மனைவிக்குப் பயந்து அடிமையாதல்

901. மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினை
விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது.
902. பேணாது பெண்விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும்.
903. இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞா
ன்றும் நல்லாருள் நாணும் தரும்.
904. மனையாளை அஞ்சும் மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்தல் இன்று
905. இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சுமற் றெஞ்ஞா
ன்றும் நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.
906. இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே இல்லாள்
அமையார்தோள் அஞ்சு பவர்.
907. பெண்ணேவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின்
நாணுடைப் பெண்ணே பெருமை உடைத்து.
908. நடடார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங்கு ஒழுகு பவர்.
909. அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவிசையும்
பெண்ஏவல் செய்வார்கண் இல்.
910. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க்கு எஞ்ஞா
ன்றும் பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை இல்.

92. வரைவுஇல் மகளிர்

விலைமாதர் இயல்பு

911. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்
தொடியார் இன்சொல் இழுக்குத்தரும்.
912. பயன்தூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்தூக்கி ருள்ளா விடல்.
913. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்ட
றையில் ஏதில் பிணந்தழீஇ யற்று.
914. பொருட்பொருளார் புன்னலம் தோயார் அருட்
பொருள் ஆயும் அறிவினவர்.
915. பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட அறிவினவர்.
916. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.
917. நிறைநெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் பிற நெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.
918. ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.
919. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரை
யிலாப் பூரியர்கள் ஆடும் அளறு.
20. இருமனப் பெண்டிரும் ஈள்ளும் கவறும்

திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்.

93. கள் உண்ணாமை

கள் உண்பதால் வரும் தீமைகள்

921. உட்கப்படாஅர் ஒளியிழப்பர் எஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுகுவார்.
922. உண்ணற்க கள்ளை உணில் உண்க சான்
றோரான் எண்ணப்படவேண்டாதார்.
923. ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என் மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.
924. நாண்என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளை
ன்னும் பேணாப் பெருங்குற்றத்தார்க்கு.
925. கையறியாமை யுடைத்தே பொருள் கொடுத்து
மெய்யறியாமை கொளல்.
926. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சண்பார் கள்ளுண் பவர்.
927. உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.
928. களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்து
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும்.
929. களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.
930. கள்ளுண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணு
ங்கால் உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு.

94. சூது

சூதாட்டத்தால் வரும் தீங்குகள்

931. வேண்டற்க வென்றிடினும் குதினை வென்றதூ
உம் தூண்டிற் பொன் மீன்விழுங்கியற்று.
932. ஒன்றெய்தி நூறிழக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாங்
கொல் நன்றெய்தி வாழ்வதோர் அறு.
933. உருளாயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம்
போலய்ப் புறமே படும்.
934. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும் சூதின்
வறுமை தருவதொன்று இல்.
935. கவறும் கழகமும் கையுத் தருக்கி
இவறியார் இல்லாகியார்.
936. அகடாரார் அல்லல் உழப்பர்கூ தென்னும்
முகடியால் மூடப்பட்டார்.
937. பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலை புகின்.
938. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ அருள்
கெடுத்து அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது.
939. உடைசெல்வம் உணர்ஒளி கல்விஎன்று ஐந்தும்
அடையாவாம் ஆயம் கொளின்.
940. இழத்தொறுஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம்
உழத்தொறுஉம் காதற்று உயிர்.

95. மருந்து

மருத்துவ முறையின் திறமும் இயல்பும்

941. மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று.

942. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தி
யது அற்றது போற்றி உணின்.

943. அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கு மாறு.

944. அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

945. மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
உறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு.

946. இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல்
நிற்கும் கழிபே ரிசையான்கண் நோய்.

947. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும்.

948. நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

949. உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

950. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்து உழைச் செல்வா
னென்று அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து.

96. குழமை

நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்தாரின் தன்மைகள்

951. இற்பிறந்தார் கண் அல்லது இல்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு.

952. ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும் இம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந்தார்.

953. நகைகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகைஎன்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

954. அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர்.

955. வழங்குவ் துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று.

956. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்தும்என் பார்.

957. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசம்பின்
மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து.

958. நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின்கண் ஐயப் படும்.

959. நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

960. நலம் வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும்
குலம்வேண்டின் வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

97. மானம்

மான உணர்வின் பெருமைகள்

961. இன்றி யமையாச் சிறப்பின ஆயினும்
குன்ற வருப விடல்.
962. சீரினும் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.
963. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.
964. தலையின் இழிந்த மயிரணையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை.
965. குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின்.
966. புகழ்இன்றால் புத்தேள்நாட்டு உய்யாதால் என்
மற்று இகழ்வார்பின் சென்றுநிலை.
967. ஓட்டார்பின் சென்றொருவர் வாழ்தனி அந்நி
லையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று.
968. மருந்தோமற்று ஊன்ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்த
கைமை பீழிய வந்த இடத்து.
969. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.
970. இளிவரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு.

98. பெருமை

பெருமைக் குணத்தின் சிறப்பு

971. ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இளி ஒருவற்கு
அஃதிறந்து வாழ்தும் எனல்.
972. பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப் பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.
973. மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.
974. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு.
975. பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல்.
976. சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேம்என்னும் நோக்கு.
977. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின.
978. பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து.
979. பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்.
980. அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே சுகறி விடம்.

99. சான்றாண்மை

நற்குணங்களைக் கொண்டே சான்றோர்கள் பண்பு

981. கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன்அறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
982. குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.
983. அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மை
யொடு ஐந்துசால்பு ஊன்றிய தூண்.
984. கொல்லா நலத்தது நோண்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.
985. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.
986. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனில் தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்.
987. இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு.
988. இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று சால்பென்னும்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின்.
989. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார்.
990. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இரு நிலந்
தான் தாங்காது மன்னோ பொறை.

100. பண்புடைமை

பலரோடும் நன்கு பழகும் திறம்

991. எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார் மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.
992. அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விர
ண்டும் பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.
993. உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்றால் வெறுத்
தக்க பண்பொத்தல் ஒப்புதாம் ஒப்பு.
994. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு.
995. நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.
996. பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அது இன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.
997. அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர்.
998. நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை
999. நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன்று இருள்.
1000. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நண்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந்தற்று.

101. நன்றியில் செல்வம்

யாருக்கும் பயன்படாத செல்வத்தின் இயல்பு

1001.வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃது
ண்ணான் செத்தான் செயக்கிடந்தது இல்.

1002.பொருளானாம் எல்லாமென்று ஈயாது இவறும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு.

1003.ஈட்டம் இன்றி இசைவேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை.

1004.எச்சமென்று என்எண்ணுங் கொல்லோ ஒருவ
ரால் நச்சப் படாஅ தவன்.

1005.கொடுப்புதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு
அடுக்கிய கோடிஉண் டாயினும் இல்.

1006.ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்றுவ்வான் தக்கார்க்
கொன்று ஈதல் இயல்பிலா தான்.

1007.அற்றார்க்கொன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிக
நலம் பெற்றாள் தமிழள்மூத்தற்று.

1008.நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவுருள்
நச்சு மரம்பழுத்தற்று.

1009.அன்பொரீஇத் தற்செற்று அறநோக்காது ஈட்டிய
ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

1010.சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனையது உடைத்து.

102. நாணுடைமை

தகாத செயல் செய்ய வெட்கப்படுதல்

1011. கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற.
1012. உணுடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.
1013. உணைக் குறித்த உயிரெல்லாம் நாண் என்னும்
நன்மை குறித்தது சால்பு.
1014. அணி அன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு
அஃதின்றேல் பிணி அன்றோ பீடு நடை.
1015. பிறர்பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் நாணுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு.
1016. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்
ஞாலம் பேணலர் மேலா யவர்.
1017. நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப் பொருட்டால்
நாண்துறவார் நாண்ஆள் பவர்.
1018. பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணானாயின்
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து.
1019. குலஞ்சூடும் கொள்கை பிழைப்பின் நலஞ் சூடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை
1020. நாண் அகத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாவை
நாணால் உயிர்மருட்டி யற்று.

103. குடிசெயல் வகை

தன்கடும்பத்தை மேம்படுத்தப் படும்பாடு

- 1021.கருமம் செயஒருவன் கைதூவேன் என்னும்
பெருமையின் பீடுடையது இல்.
- 1022.ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின்
நீள்வினையால் நீளும் குடி.
- 1023.குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.
- 1024.கூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்குடியைத்
தாழாது உளுற்று பவர்க்கு.
- 1025.குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு.
- 1026.நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான் பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல்.
- 1027.அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.
- 1028.குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும்.
- 1029.இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்ப
த்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு.
- 1030.இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தான்றும்
நல்லாள் இலாத குடி.

104. உழவு

உழவுத் தொழிலின் இயல்பும் பெருமையும்

- 1031.சுழன்றும்ஓர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை.
- 1032.உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃதாற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.
- 1033.உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.
- 1034.பலகுடை நிழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீல லவர்.
- 1035.இரவார் இரப்பார்க்கொன்று ஈவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலை யவர்.
- 1036.உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூ
உம் விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை.
- 1037.தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.
- 1038.ஏரினும் நன்றால் ஒருஇடுதல் கட்டபின்
நீரினுய் நன்றதன் காப்பு.
- 1039.செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து
இல்லாளின் ஊடி விடும்.
- 1040.இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்.

105. நல்குரவு

வறுமையால் விளையும் கேடுகள்.

1041. இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின் இன்மையே இன்னாதது.
1042. இன்மை என ஒரு பாவி மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும்.
1043. தொல்வரவு தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக நல்குரவு என்னும் நசை.
1044. இற்பிறந்தார் கண்ணையும் இன்மை இளிவந்த சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும்.
1045. நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத் துன்பங்கள் சென்று படும்.
1046. நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நல் கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வு படும்.
1047. அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும் பிறன்போல நோக்கப்படும்.
1048. இன்னும் வருவது கொல்லோ நெருநலும் கொன்றது போலும் நிரப்பு.
1049. நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகம் நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது.
1050. துப்பரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று.

106. இரவு

கை ஏந்தி நிற்பதின் தன்மை

1051. இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி யன்று.
1052. இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை
துன்பம் உறாஅ வரின்.
1053. கரப்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார் முன்நின்று
இரப்புமோ ரேள் உடைத்து.
1054. இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்
கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு.
1055. சுரப்பிலார் வையகத்து உண்மையால் கண்ணி
ன்று இரப்பவர் மேற்கொள் வது.
1056. கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் நிரப்பி
டும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்.
1057. இகழ்ந்தெள்ளாது ஈவாரைக் காணின் மகி
ழ்ந்துள்ளம் உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து.
1058. இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.
1059. ஈவார்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்து
கோள் மேவார் இலாஅக்கடை.
1060. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி.

107. இரவச்சம்

மானம் கெட யாசிப்பதற்கு அஞ்சுதல்

1061. கரவாது உவந்தீயும் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி யறும்.
1062. இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்.
1063. இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்டது இல்.
1064. இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடமில்
லாக் காலும் இரவொல்லாச் சால்பு.
1065. தெண்ணீர் அடுபற்கை யாயினும் தாள்தந்தது
உண்ணலி நூங்கினியது இல்.
1066. ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்தது இல்.
1067. இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின்
காப்பார் இரவன்மின் என்று.
1068. இரவென்னும் ஏமாப்பில் தோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.
1069. இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்.
1070. கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்குங் கொல்லோ
இரப்பவர் சொல்லாடப் போஓம் உயிர்.

108. கயமை

கீழ்மக்களான கயவர்களின் இழிந்த தன்மைகள்

1071.மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன
ஒப்பாரி யாங்கண்டது இல்.

1072.நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத்து அவலம் இலர்.

1073.தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான்.

1074.அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் அவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ்.

1075.அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம் எச்சம்
அவாஉண்டேல் உண்டாம் சிறிது.

1076.அறைபறை அன்னர் கயவர்தாம் கேட்ட
மறைபிறர்க்கு உய்த்துரைக்க லான்.

1077.ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்கும்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

1078.சொல்லப் பயன்படுவார் நான்றோர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ்.

1079.உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகும் கீழ்.

1080.எற்றிற் குரியர் கயவரொன்று உற்றக்கால்
விற்றற்கு உரியர் விரைந்து.

109. தகையணங்குறுத்தல்

தலைவியின் அழகு தன்னை வருத்துதல்

1081. அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்
குழை மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு.
1082. நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்க
ணங்கு தானைக்கொண் டன்னது உடைத்து.
1083. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனி
யறிந்தேன் பெண்டகையால் பேரமர்க் கட்டு.
1084. கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்ட
கைப் பேதைக்கு அமர்த்தன கண்.
1085. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கம்இம் மூன்றும் உடைத்து.
1086. கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்களுர்
செய்யல மன்இவள் கண்.
1087. கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில்.
1088. ஒண்ணுதற் கோஒ உடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரும் உட்கும்என்பீடு.
1089. பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு
அணிஎவனோ ஏதில தந்து.
1090. உண்டார்கண் அல்லது அடுநறாக் காமம் போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று.

110. குறிப்பறிதல்

ஒருவர் குறிப்பினை ஒருவர் அறிதல்

1091. இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒரு நோக்கு நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.
1092. கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது.
1093. நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள் யாப்பினுள் அட்டிய நீர்.
1094. யான்நோக்குங் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால் தான்நோக்கி மெல்ல நகும்.
1095. குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண் சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.
1096. உறாஅ தவர்போல் சொலினும் செறாஅர் சொல் ஒல்லை உணரப் படும்.
1097. செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும் உறா அர்போன்று உற்றார் குறிப்பு.
1098. அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏள்யான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும்.
1099. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் காதலார் கண்ணே யுள.
1100. கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல.

111. புணர்ச்சி மகிழ்தல்

புணர்ச்சி மகிழ்ச்சியைப் போற்றிக் கூறுதல்

1101. கண்டு கேட்டு உண்டு யிர்த்து உற்றறியும்
ஐம்புலனும் ஒண்டொடிகண்ணே உள.

1102. பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத்தானே மருந்து.

1103. தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிது கொல்
தாமரைக் கண்ணான் உலகு.

1104. நீங்கின் தெறாஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்.

1105. வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள்.

1106. உறுதோறு உயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலால் பேதைக்கு
அமிழ்தின் இயன்றன தோள்.

1107. தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு.

1108. வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை
போழ்ப்படாஅ முயக்கு.

1109. உடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம்
கடியார் பெற்ற பயன்.

1110. அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால் காமம்
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு.

112. நலம்புனைந்துரைத்தல்

காதலி அழகைக் கற்பனை நயத்தோடு கூறல்

1111. நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னிணும்
மென்னீரள் யாழ்வீழ் பவள்.
1112. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள் கண்
பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று.
1113. முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு
1114. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்றோக்கும்
மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று.
1115. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுகுப்
பிற்கு நல்ல படாஅ பறை.
1116. மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.
1117. அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.
1118. மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி.
1119. கண்ணாள் முகமொத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல் மதி.
1120. அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

113. காதற் சிறப்புரைத்தல்

காதலர்கள் தம் காதல் மிகுதியைக் கூறுதல்.

1121. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயிறு ஊறிய நீர்.

1122. உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற் றன்ன
மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு.

1123. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்
திருநுதற்கு இல்லை இடம்.

1124. வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள் ஆயிழை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கு மிடத்து.

1125. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப் பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.

1126. கண்ணுள்ளின் போகார் இமைப்பின் பருவரார்
நுண்ணியர்எங் காத லவர்.

1127. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து.

1128. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சதும் வேபாக்கு அறிந்து.

1129. இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் அனைத்திற்கே
ஏதிலர் என்னும்இவ் வூர்.

1130. உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்து
றைவர் ஏதிலர் என்னும்இவ் வூர்.

114. நானுந்துறவுரைத்தல்

காம மிகுதியால் வெட்கம் விலகுவதைக் கூறுதல்.

1131. காமம் உழுந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம்
மடலல்லது இல்லை வலி.

1132. நோனா உடம்பும் உயிரும் மடலேறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

1133. நானொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன்
இன்றுடையேன் காமுற்றார் ஏறும் மடல்.

1134. காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நானொடு
நல்லாண்மை என்னும் புணை.

1135. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழுக்கும் துயர்.

1136. மடலுர்தல் யாமத்தும் உள்ளவேன் மன்ற
படல்ஒல்லா பேதைக்கென் கண்.

1137. கடலன்ன காமம் உழுந்தும் மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்.

1138. நிறையரியர் மன் அளியர் என்னாது காமம்
மறையிறந்து மன்று படும்.

1139. அறிகிலார் எல்லாரும் என்றேஎன் காமம்
மறுகின் மறுகும் மருண்டு.

1140. யங்கண்ணின் காண நகுப அறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

115. அலர் அறிவுறுத்தல்

ஊரார் தூற்றுதல் - காதல் உரம் அடைதல்

1141. அலரெழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்

பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

1142. மலரன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது

அலரெமக்கு ஈந்ததிவ் வூர்.

1143. உறாஅதோ ஊரறிந்த கௌவை அதனைப்

பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

1144. கவ்வையால் கவ்விது காமம் அது இன்றேல்

தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து.

1145. களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்

வெளிப்படுந் தோறும் இனிது.

1146. கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்

திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

1147. ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல்

நீராக நீளும்இந் நோய்.

1148. நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கௌ

வையால் காமம் நுதுப்பேம் எனல்.

1149. அலர்நாண ஒல்வதோ அஞ்சலோம்பு என்றார்

பலர்நாண நீத்தக் கடை.

1150. தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம் வேண்டும்

கௌவை எடுக்கும்இவ் வூர்.

116. பிரிவாற்றாமை

காதலர் பிரிவைத் தாங்க முடியாமை

1151. செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்
வல்லரவு வாழ்வார்க்கு உரை.
1152. இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு.
1153. அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.
1154. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்த சொல்
தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு.
1155. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு.
1156. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை.
1157. துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வளை.
1158. இன்னாது இனன்இல்ஊர் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு.
1159. தொடிற்சுடின் அல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுடல் ஆற்றுமோ தீ.
1160. அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர்.

117. படர்மெலிந்திரங்கல்

யிரிவால் மெலிந்து வருந்துதல்

1161. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை இறைப்
பவர்க்கு ஊற்றுநீர் போல மிகும்.
1162. கரத்தலும் ஆற்றேன் இந் நோயைநோய்
செய்தார்க்கு உரைத்தலும் நாணுத்தரும்.
1163. காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்
நோனா உடம்பினகத்து.
1164. காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப்புணைமன்னும் இல்.
1165. துப்பின் எவனாவர் மற்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்றுபவர்.
1166. இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அஃதடுங்கால்
துன்பம் அதனிற் பெரிது.
1167. காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உள்ளேன்.
1168. மன்னுயி ரெல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்லது இல்லை துணை.
1169. கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா.
1170. உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ள
நீர் நீந்தல மன்னோஎன் கண்.

118. கண்விதுப் பழிதல்

அழுது அழுது கண்களின் அழகு குறைதல்

1171. கண்தாம் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்பாநோய்
தாங்காட்ட யாம்கண்டது.

1172. தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்பது எவன்.

1173. கதுமெனத் தாம்நோக்கித் தாமே கலுழும்
இதுநகத் தக்கது உடைத்து.

1174. பெயலாற்றா நீருலந்த உண்கள் உயலாற்றா
உய்வில்நோய் என்கண் நிறுத்து.

1175. படலாற்றா பைதல் உழக்கும் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தஎன் கண்.

1176. ஓஓ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதற்பட்டது.

1177. உழந்துழந்து உள்ளீர் அறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

1178. பேணாது பெட்டார் உள்ளமன்னோ மற்றவர்க்
காணாது அமைவில கண்.

1179. வாராக்கால் துஞ்சா வரின்துஞ்சா ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண்.

1180. மறைபெறல் உரரார்க்கு அரிதன்றால் எம்போல்
அறைபறை கண்ணா ரகத்து.

119. பசப்புறு பருவரல்

பிரிவால் நிறம் மாறி வருந்துதல்

1181. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தஎன்
பண்பியார்க்கு உரைக்கோ பிற.
1182. அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர் தந்தென்
மேனிமேல் உளரும் பசப்பு.
1183. சாயலும் நாணும் அவர்கொண்டார் கைம் மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து.
1184. உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்பது அவர் திறமால்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.
1185. உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார் இவக் காண்என்
மேனி பசப்புர் வது.
1186. விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.
1187. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வ
ளவில் அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.
1188. பசந்தாள் இவள்என்பது அல்லால் இவளைத்
துறந்தார் அவர்என்பார் இல்.
1189. பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலையர் ஆவர் எனின்.
1190. பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார் எனின்.

120. தனிப்படர் மிகுதி

தனித்திருக்கும் தலைவியின் துன்பமிகுதியைக் கூறல்

1191. தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி.
1192. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி.
1193. வீழுநர் வீழ்ப் படுவார்க்கு அமையுமே
வாழுநம் என்னும் செருக்கு.
1194. வீழ்ப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழ்ப் படாஅர் எனின்.
1195. நாம்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை.
1196. ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது.
1197. பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றொழுக்கு வான்.
1198. வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாஅது உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.
1199. நசைஇயார் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்டு
இசையும் இனிய செவிக்கு.
1200. உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

121. நினைந்தவர் புலம்பல்

பிரிந்த காதலனை எண்ணிக் காதலி வருந்துதல்

1201.உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்

கள்ளினும் காமம் இனிது.

1202.எனைத்தொன்று இனிதேகாண் காமம் தாம்

வீழ்வார் நினைப்ப வருவதொன்று இல்.

1203.நினைப்பவர் போன்றுநிணையார்கொல் தும்மல்

சினைப்பது போன்றுகெடும்.

1204.யாமும் உளேங்கொல் அவர்நெஞ்சத்து எந்

நெஞ்சத்து ஓஓ உளரே அவர்.

1205.தந்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிக்கொண்டார் நாணார்

கொல் எந்நெஞ்சத்து ஓவா வரல்.

1206.மற்றியான் என்னுள்ளேன் மன்னோ அவ

ரொடுயான் உற்றநாள் உள்ள உளேன்.

1207.மறப்பின் எவனாவன் மற்கொல் மறப்பறியேன்

உள்ளினும் உள்ளம் சடும்.

1208.எனைத்து நினைப்பினும் காயார் அனைத்

தன்றோ காதலர் செய்யும் சிறப்பு.

1209.விளியுமென் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்

அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து.

1210.விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்

படாஅதி வாழிமதி.

122. கனவுநிலை உரைத்தல்

காதலி தான் கண்ட கனவைத் தோழிக்குக் கூறுதல்

1211. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு
யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.
1212. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்கு
உயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.
1213. நனவினால் நல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலின் உண்டென் உயிர்.
1214. கனவினான் உண்டாகும் காமம் நனவினான்
நல்காரை நாடித் தரற்கு.
1215. நனவினால் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது.
1216. நனவென ஒன்றில்லை யாயின் கனவினால்
காதலர் நீங்கலர் மன்.
1217. நனவினால் நல்காக் கொடியார் கனவினால்
என்எம்மைப் பீழிப் பது.
1218. துஞ்சங்கால் தோள்மேல ராகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து.
1219. நனவினால் நல்காரை நோவர் கனவினால்
காதலர்க் காணா தவர்.
1220. நனவினால் நம்நீத்தார் என்பர் கனவினால்
காணார்கொல் இவ்வூரவர்.

123. பொழுது கண்டு இரங்கல்

மாலைப் பொழுதைக் கண்டு தலைவி வருந்துதல்.

1221.மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

1222.புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எம் கேள்
போல் வன்கண்ணை தோநின் துணை.

1223.பனிஅரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனி
அரும்பித் துன்பம் வளர வரும்.

1224.காதலர் இல்வழிமாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும்

1225.காலைக்குச் செய்தநன்று என்கொல் எவன்
கொல்யான் மாலைக்குச் செய்த பகை.

1226.மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்தது இலேன்.

1227.காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலரும்இந் நோய்.

1228.அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் படை.

1229.பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.

1230.பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள் மாலை
மாயும்என் மாயா உயிர்.

124. உறுப்பு நலன் அழிதல்

தலைவியின் அங்கங்களின் அழகு அழிதல்

1231. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்.
1232. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண்.
1233. தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.
1234. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணை
நீங்கித் தொல்கவின் வாடிய தோள்.
1235. கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.
1236. தொடியொடு தோள்நெகிழ நோவல் அவரைக்
கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து.
1237. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோள் பூசல் உரைத்து.
1238. முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.
1239. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.
1240. கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

125. நெஞ்சொடு கிளத்தல்

துயரம் மிகதியால் தலைவி தன் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறுதல்

1241.நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே
எனைத்தொன்றும் எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து.

1242.காதல் அவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழிஎன் நெஞ்சு.

1243.இருந்துள்ளி என்பரிதல் நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல்.

1244.கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவை
யென்னைத் தின்னும் அவர்க்காண லுற்று.

1245.செற்றா ரெனக்கை விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றால் உறாஅ தவர்.

1246.கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்து
ணராய் பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு.

1247.காமம் விடுஒன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேன்இவ் விரண்டு.

1248.பரிந்தவர் நல்காரென்று ஏங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதைஎன் நெஞ்சு.

1249.உள்ளத்தார் காத லவராக உள்ளநீ
யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு.

1250.துன்னாத்திறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா
இன்னும் இழத்தும் கவின்.

126. நிறை அழிதல்

பெண்ணிற்குரிய அடக்க குணமே அழிதல்.

- 1251.காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.
- 1252.காம மெனஒன்றோ கண்ணின்றென் நெஞ்
சத்தை யாமத்தும் ஆளும் தொழில்.
- 1253.மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ குறிப்பி
ன்றித் தும்மல்போல் தோன்றி விடும்.
- 1254.நிறையுடையேன் என்பேன்மன் யானோ என்
காமம் மறையிறந்து மன்று படும்.
- 1255.செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை
காமநோய் உற்றார் அறிவதொன்று அன்று.
- 1256.செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ
எற்றென்னை உற்ற துயர்.
- 1257.நாணென ஒன்றோ அறியலம் காமத்தால்
பேணியார் பெட்ப செயின்.
- 1258.பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோநம்
பெண்மை உடைக்கும் படை.
- 1259.புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
லத்த லுறுவது கண்டு.
- 1260.நிணந்தீயில் இட்டன் ன நெஞ்சினார் க்கு
உண்டோ புணர்ந்தாடி நிற்பேம் எனல்.

127. அவர்வயின் விதும்பல்

ஒருவரை ஒருவர் காண்பதற்கு விரைதல்.

- 1261.வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.
- 1262.இலங்கிழாய் இன்றுமறப்பின்என் தோள் மேல்
கலங்கழியும் காரிகை நீத்து.
- 1263.உரன்நசைஇ உள்ளம் துணயாகச் சென்றார்
வரல்நசைஇ இன்னும் உள்ளேன்.
1264. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறும்என் நெஞ்சு.
- 1265.காண்கமன் கொண்கனைக் கண்ணாரக்
கண்டபின் நீங்கும் என் மென்றோள் பசப்பு.
- 1266.வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள் பருகுவன்
பைதல்நோய் எல்லாம் கெட.
- 1267.புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்
பேன் கொல் கண்அன்ன கேளிர் வரின்.
- 1268.வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனை கலந்து
மாலை அயர்கம் விருந்து.
- 1269.ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத்து ஏங்கு பவர்க்கு.
- 1270.பெறின் என்னாம் பெற்றக்கால் என்னாம்
உறின்என்னாம் உள்ளம் உடைந்துக்கக் கால்.

128. குறிப்பு அறிவுறுத்தல்

ஒருவர் தம் குறிப்பினை மற்றவருக்கு எடுத்துரைத்தல்

1271.கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் உண்கண்

உரைக்க வுறுவதொன்று உண்டு.

1272.கண்நிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதை

க்குப் பெண்நிறைந்த நீர்மை பெரிது.

1273.மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை

அணியில் திகழ்வதொன்று உண்டு.

1274.முக்கைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை

நகைமொக்குள் உள்ளதொன்று உண்டு.

1275.செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்

தீர்க்கு மருந்தொன்று உடைத்து.

1276.பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி

அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து.

1277.தண்ணைந் துறைவன் தணந்தமை நம்மினும்

முன்னம் உணர்ந்த வளை.

1278.நெருநற்றுச் சென்றார்எம் காதலர் யாமும்

எழுநாளேம் மேனி பசந்து.

1279.தொடிநோக்கி மென்றோளும் நோக்கி அடி

நோக்கி அஃதாண்டு அவள்செய்தது.

1280.பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்

ணினால் காமநோய் சொல்லி இரவு.

129. புணர்ச்சி விதும்பல்

புணர்ச்சியை விரும்பி இருவரும் முந்துதல்.

1281.உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்

கள்ளுக்கில் காமத்திற்கு உண்டு.

1282.தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும்

பனைத்துணையும் காமம் நிறைய வரின்.

1283.பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்

காணாது அமையல கண்.

1284.ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அது மறந்து

கூடற்கண் சென்றதுஎன் நெஞ்சு.

1285.எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல்

கொண்கன் பழிகானேன் கண்ட விடத்து.

1286.கானூங்கால் காணேன் தவறாய காணாக்கால்

காணேன் தவறல் லவை.

1287.உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரேபோல்

பொய்த்தல் அறிந்தென புலந்து.

1288.இளித்தக்க இன்னா செயினும் களித்தார்க்குக்

கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.

1289.மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலர் அதன்

செல்வி தலைப்படு வார்.

1290.கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்

என்னினும் தான்விதுப் புற்று.

130. நெஞ்சொடு புலத்தல்

இருவரும் தத்தம் நெஞ்சுடன் பிணங்குதல்.

1291.அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல் கண்டும் ஏவன்
நெஞ்சே நீஎமக்கு ஆகா தது

1292.உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்
செறாஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு.

1293.கெட்டார்க்கு நட்டார்இல் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்.

1294.இனிஅன்ன நின்னொடுகூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

1295.பெறாஅமை அஞ்சும் பெறின்பிரிவு அஞ்சும்
அறாஅ இடும்பைத்தென் நெஞ்சு.

1296.தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்
தீனிய இருந்ததுஎன் நெஞ்சு.

1297.நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாண்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு.

1298.எள்ளின் இளிவாம்என்று எண்ணி அவர்திறும்
உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு.

1299.துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சம் துணையல் வழி.

1300.தஞ்சம் தமரல்லர் ஏதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சம் தமரல் வழி.

131. புலவி

ஒருவரோடு ஒருவர் பிணங்குதல்.

- 1301.புல்லா திராஅப் புலத்தை அவர்உறும்
அல்லல்நோய் காண்கம் சிறிது.
- 1302.உப்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல்.
- 1303.அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்றால்
தம்மைப் புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.
- 1304.உடடி யவரை உணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.
- 1305.நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏள் புலத்தகை
பூஅன்ன கண்ணா ரகத்து.
- 1306.துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம்
கனியும் கருக்காயும் அற்று.
- 1307.உடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொல் என்று.
- 1308.நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென்று அஃதறியும்
காதலர் இல்லா வழி.
- 1309.நீரும் நிழலது இனிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே இனிது.
- 1310.உடல் உணங்க விடுவாரோடு என்நெஞ்சம்
சுடுவேம் என்பது அவா.

132. புலவி நுணுக்கம்

தலைவி மிக நுட்பமாகத் தலைவனோடு பிணங்குதல்.

1311. பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொது
உண்பர் நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.
1312. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக்கு அறிந்து.
1313. கோட்டுப்புச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடீனீர் என்று.
1314. யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று.
1315. இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீகொண்டனள்.
1316. உள் ளினேன் என்றேன்மற்று என்மறந்தீர்
என்றென்னைப் புல்லாள் புலத்தக் கனள்.
1317. வழுத்தினாள் தும்மினே னாக அழித்தமுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று.
1318. தும்முச் செறுப்ப அமுதாள் நுமர்உள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ என்று.
1319. தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீர் ஆகுதிர் என்று.
1320. நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்து
நீர் யாருள்ளி நோக்கினீர் என்று.

133. ஊடல் உவகை

ஊடல் தரும் சின்பத்தை எண்ணி கிருவரும் உள்ளத்தில் மகிழ்தல்.

1321. இல்லை தவறவர்க்கு ஆயினும் ஊடுதல்
வல்லது அவர் அளிக்கு மாறு.

1322. ஊடலில் தோன்றும் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

1323. புலத்தலின் புத்தேள்நாடு உண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து.

1324. புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றுமென்
உள்ளம் உடைக்கும் படை.

1325. தவறில ராயினும் தாம்வீழ்வார் மென்றோள்
அகறலினாங்கொன்று உடைத்து.

1326. உணலினும் உண்டது அறல்இனிது காமம்
புணர்தலின் ஊடல் இனிது.

1327. ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார் அதுமன்னும்
கூடலில் காணப்படும்.

1328. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல் வெயர்ப்பக்
கூடலில் தோன்றிய உப்பு.

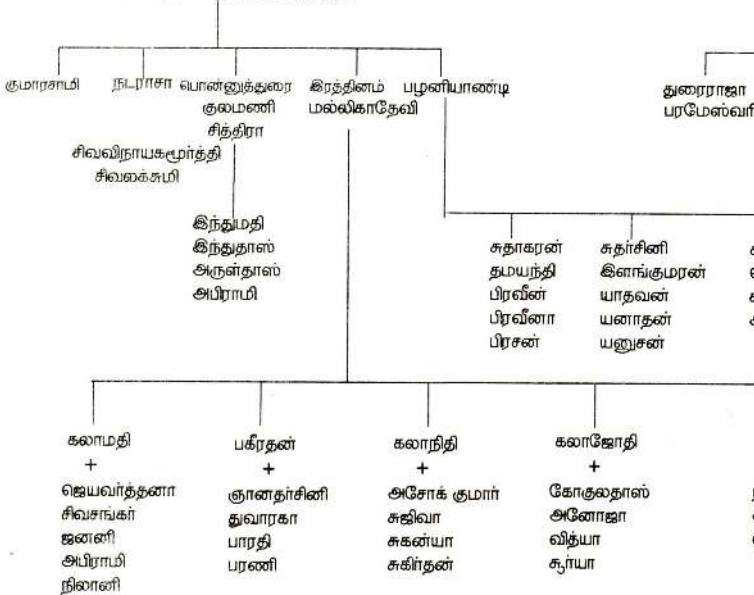
1329. ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாம்இரப்ப
நீடுக மன்னோ இரா.

1330. ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

வம்சா

கந்தையா + சின்னப்பிள்ளை

சாவழி

இராசசையா + இராசம்மா

புரைராஜா   சோதிமணி   பஞ்சாட்சரம்   இரத்தினசிங்கம்   சுபத்திரை   இராசலிங்கம்   அன்னலிங்கம்
புரமேஸ்வரி   செல்வநாயகம்   கனகம்மா   மகாலட்சுமி   கனகேஸ்வரி   புரமேஸ்வரி

சுதேன்குமார்   நோகினி   சுரேந்திரன்
புரஜிதா   உருத்திரகுமார்   நிராகினி
சுமிக்கா   இலக்கியன்

கலாராணி
+
புரஜிபன்
ஆதித்தன்
ஓவியா

நன்றி நவிலல்

எமது குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காய் வாழ்ந்து எம் நல்வாழ்விற்கு வழிகாட்டி, எம்மை ஆறாத் துயரில் ஆழ்த்தி மீளாத்துயரில் கொண்ட எங்கள் குடும்பத் தலைவரின் மரணச் செய்தி கேட்டு உடன் ஓடி வந்து உதவிகள் பல செய்தவர்களிற்கும் அன்னாரின் ஈமக் கிரியைகளின் போதும் முன்பும் பின்பும் வருகை தந்து ஆறுதல் கூறியோருக்கும், பங்காளிகளாகச் செயற்பட்டு உதவியவர்கட்கும், மலர்வளையம் சாத்தியும் கண்ணீர் அஞ்சலி வெளியிட்டவர்களுக்கும் இறுதி ஊர் வலத்தில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தோருக்கும், தொலைபேசி மூலம் ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும் அனைத்துக் கிரியைகளையும் மேற்கொண்ட அந்தணர் சிவாச்சாரியாருக்கும் அந்தியெட்டிக் கிரியைகள், ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனை ஆகியவற்றில் கலந்து சிறப்பித்த உற்றார், உறவினர்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும், இந்நூலை அழகுற அச்சுப்பதிப்பு செய்த “ஐங்கரன் பிறிண்டேஸ்” அவர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்

நன்றி

கீதாசாரம்*

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்?
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டுவந்தாய். அதை நீ இழப்பதற்கு
எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது விணாவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதைக் கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை
மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாள்,
அது வேறொருவருடையதாகும்!.
இதுவே உகை நியதியும்,
எனது படைப்பின் சாரம்சமுமாகும்.
-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-

